

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOOLD

På tide å bryte spiralen / Stabs-
utvikling i Møre Bispedøme /
Er teologi alt? / Fra bispedømme-
rådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

15. søndag etter pinse – Hilde Barsnes

16. søndag etter pinse – Øystein I. Larsen

17. søndag etter pinse – Torbjørn Holt

Faren er stor for at martyr-
blodet blir sæd for endå meir
radikale og militante utvekster

På tide å bryte spiralen

Det er å vona at våpengnyet langs grensa mellom Israel og Libanon har stilna når desse linjene blir lesne. I skrivande stund har meldingane om den israelske massakren mot Qana vekt sorg og avsky over heile verda. 54 drepne, av desse 37 born. Fordømt av FN og norske styresmakter som eit klart brot på folke-

retten. Berre nokre timar tidlegare kom signal om at ei forhandlingsløyising med våpenkvile som utgang var innan rekkjevidde. No er sjansane store for at valdsspiralen vil gå vidare. På begge sider av konflikten rår kynismen. Hizballah sin strategi med utplassering av rakettrampar i busetjingsområde har vist seg

skremmande effektiv. Dei libanesiske innbyggjarane i grenseområda er gjort til gissel i krigføringa. Israels kyniske overreaksjon går ut på å rekne alle som ikkje har evakuert desse områda som militær motpart og objekt for valdeleg avstraffing.

I eit Libanon som for nokre veker sidan syda av optimisme er det no hatet og frykta som rår. Igjen er dette svake, lille og mangfaldige landet arena for dei mest uforsonlege konfliktmakarane i regionen. Hizballahs kidnapping av israelske soldatar og angrep på israelsk sivilbefolkning kan vi sjølv sagt ikkje forsvare, og samtidig må vi ikkje gløyme å sjå desse handlingane i samanheng med måten palestinarane er blitt handsama på over lang tid. Den tidlegare okkupasjonen av Libanon utløyste harme og hat og la grunnen for eit fiendskap mot Israel som Hizballah har utnytta til

å auke si oppslutning. Dei som no ser heimane ligge i grus og har mista levegrunnlag og framtidshåp, er dei same som i dei siste femten åra har freista å fylle vakuemet etter femten føregående år med borgarkrig. Praktisk talt kvar mann i dei fleste familiar i dette området tilhøyrer Hizballah, som ikkje berre er ei militant geriljærørle framvaksten som eit forsvar mot den israelske okkupasjonen i 1982. På vegne av den shiamuslimske befolkninga engasjerer dei seg også i utdanningsprogram og samfunnsbyggjande gjenreisingsarbeid i eit område så herja av krigshandlingar og okkupasjon.

Kidnappinga av israelske soldatar må vi også sjå i samanheng med at det finst 9000 palestinske fangar i israelske fengsel, deriblant medlemmer av palestinarane si regjering og demokratisk valde lovgevande forsamling.

Det er underleg at Israel er så trege til å lære av tidlegare feilgrep. Det finske presidentskapet i EU sa det treffande for nokre dagar sidan: "Handlingar som strir mot internasjonal humanitær lov kan berre forverre den vonde sirkelen av vald og gjengjelding, og er ikkje godt for nokon sine tryggleiksinteresser". At Israel har som mål å knekke Hizballah og Hamas militært er forståeleg, men at dei ikkje innser at denne makt demonstrasjonen sam-

tidig medfører auka oppslutning om islamistane er underleg. Som politiske og sosiale rørsler kan dei ikkje utryddast med våpenmakt. Tvert om er faren stor for at martyrbloodet blir sæd for endå meir radikale og militante utvekster. For Israel er det ikkje utsikter til fredelige tider i kjølvatnet av massiv valdsbruk mot sivilbefolkninga i nabolaget. Med den regionale supermakta Iran i kulissane som sponsor er faren større for at islamistane vinn terreng. Det er dei mest ytterleggående gruppene på begge sider som er i ferd med å styrkje si stilling. Når Israel med vald grip inn og set ein politisk motstandar ut av spel (som då dei drepte den relativt moderate Hizballah-generalsekretæren

Abbas al-Moussawi i 1992), er faren stor for at etterfylgjaren blir av det meir stridbare slaget (som Hassan Nasrallah, som denne gongen utløyste den siste krigen i

Midtausten ved å gi ordre om angrep på israelske styrkar ved grensa).

På sidelinja sit Europa og USA og er medskuldige i det som no skjer. Ifylgje Thorbjørn Jagland (kronikk i Aftenposten 14. juli) er det den inkonsekvente og uforutseiande vestlege politikken som har muleggjort at "ekstreme politiske krefter og terrorgrupper kan leke med oss i stedet for at vi gjennom ein fast politikk i alle retninger kunne ha satt dagsordenen. Vi er henvist til å være vitner til et blodbad som til slutt kan true vår egen sikkerhet". Ein annan tidlegare norsk statsminister, Kåre Willoch, sa det slik nyleg: "Det er fryktelig tragisk å oppleve den mangel på engasjement i menneskelig lidelse som altfor lenge har preget vestlig politikk, og som fremdeles preger amerikanerne" (til Aftenposten 23. juli).

Tragisk er det også å oppleve korleis mange kristne blendar av den menneskelege lidinga som denne konflikten medfører, i ein misforstått og ukritisk solidaritet med Israel som Guds eige folk. Særleg grelt blir dette når vi veit at mange av dei som blir råka av den israelske krigføringa er libanesiske kristne. Dei har vore i landet frå den fyrste kristne tid, lenge før muslimane kom på bana, og dei har hatt ei leiande stilling i landet. Truleg utgjør dei om lag 40 prosent av folketalet, sjølv om prosenten dessverre er synkande, sidan mange utvandrar

mange kristne blendar av den menneskelege lidinga som denne konflikten medfører

til det dei trur kan bli ei tryggare framtid i Vesten.

Det er utgytt nok blod i Israel, Libanon og Palestina. No er det på tide å bryte spiralen av hat og hemn. Situasjonen kallar på vårt

politiske engasjement, våre bønner og vår medynk og offervilje.

JAN OTTO MYRSETH
jom@ringerike.kirken.no

Stabsutvikling i Møre Bispedøme

AV MAGNAR HJERTENÆS

Innleiing

Fokuset for den praktiske teologien er kyrkja si teneste og sjølvrealisering i verda. Dette gjer praktisk teologi til eit omfattande og samansett fagfelt, som fort flyttar seg inn på andre fagdisiplinar sine områder. Tradisjonelt har den klassiske inndeling av praktisk teologi femna om faga ekklesiologi, homiletikk, liturgikk, kateketikk, diakonikk, sjelesorg og kyrkjerett. Men dei seinare tiåra har fleire teologar med praktisk teologi som hovudfokus påpeika, at den praktiske teologien må nytte seg av tenking, kunnskap og erfaringar får mange andre fagfelt. Sosialfaga, psykologi, kulturfag, retorikk og organisasjonsteori vert ofte brukt som eksempel på slike hjelpefag eller støttefag. Skal vi i dag studere kyrkja si sjølvrealisering i verda, lyt vi også sjå nærare på kyrkja si oppbygging og organisering, funksjonane den har i lokalsamfunnet og samspelet mellom kyrkja og andre samfunnsinstitusjonar.

Slik sett vil arbeidet med stabsutvikling plassere seg inn som eit emne innan den praktiske teologien. Samspelet i staben og relasjonane mellom staben, råda og dei frivillige, influerer på staben si teneste i kyrkjelyden. Dermed vert dette også viktig for kyrkja si realisering i den lokale kyrkjelyden, i samfunnslivet og kulturlivet. Fagleg bør ein difor i denne samanhengen også gjere seg nytte av kunnskap får fleire samfunnsfaglege disiplinar som sosialpsykologi, sosiologi og organisasjonsteori.

Modellen for stabsutvikling som er utarbeidd i Møre bispedøme vil med tilpassingar kunne fungere også i dei andre bispedøma. Siktemålet med denne artikkelen er difor å klargjere noko av den grunnleggande tenkinga bak stabsutviklingsprogrammet og skissere dei viktigaste elementa i programmet. Vonleg vil dette kunne vere til inspirasjon og nytte for andre som arbeidar med stabsutvikling innan ein kyrkjeleg kontekst.

Prosjektgruppa si grunnleggande tenking.

Våren 2000 oppretta Møre bispedømeråd ei prosjektgruppe. Ho fekk som mandat å lage eit framlegg til program for stabsutvikling i Møre bispedøme. Prosjektgruppa leverte frå seg sitt framlegg til stabsutviklingskurs hausten 2000, og det første stabsutviklingskurset vart gjennomført våren 2001 for 3 stabar som hadde hatt visitas hausten 2000. Fram til utgangen av 2005 hadde litt over to tredel av alle stabane i Møre bispedøme gjennomført stabsutviklingskurset. Resten av stabane vil få tilbod om kurs innan sommaren 2007. Det meste av denne perioden har ein rådgjevar i 20% stilling vore tilsett for å gjennomføre arbeidet med stabsutviklingsprogrammet.

Prosjektgruppa vart i ein tidleg fase av sitt arbeid einige om nokre viktige prinsipp for stabsutviklinga i Møre bispedøme. Desse prinsippa fekk også tilslutning i bispedømerådet si handsaming av prosjektet, og har difor vorte heilt grunnleggande i tenkinga om stabsutvikling i Møre bispedøme.

For det første var det heilt frå starten av klart at stabsutviklingsprogrammet skulle utformast på ein slik måte at det skulle vere eit tilbod til alle stabane i bispedøme. I dette låg det at ein ville gjere stabsutviklinga allmenn. Tilbodet skulle ikkje spesielt rette seg mot stabar som hadde konfliktar eller på annan måte var i ein vanskeleg situasjon, men skulle vere eit generelt kursopplegg for alle. For å få opplegget inn i handterlege former vart det difor bestemt at tilbodet til stabane i tid skulle ligge til semesteret etter biskopen sin visitas i dei aktuelle kyrkjelydane. Dermed hadde ein på den eine sida funne ein turnus som i seg sjølv gjer opplegget allminneleg og på den andre sida gjev ei gjennomstrøyming av stabane som er handterleg. I tillegg vart det oversikteleg for stabane å vite når dei kom til å få tilbod om kurs og oppfølging.

Eit anna moment som prosjektgruppa la stor vekt på var at stabsutviklingskurset skulle vere for alle dei tilsette i staben. Svært mykje av den kursverksemd som tilsette i kyrkja tek del på, er opplegg som spesifikt rettar seg mot ei eller eit par av yrkesgruppene i kyrkja. I motsetning til dette ville prosjektgruppa at stabsutviklingskurset skulle vere eit kurs og eit opplegg som

femna om alle yrkesgruppene. Poenget med kurset er ikkje å fordjupe seg i verken teologiske, kyrkjegardstekniske, kyrkjemusikalske eller diakonale emne, men at stabsmedlemmane får ein felles basis for å drøfte organiseringa av den daglege verksemda i sin eigen stab.

Det tredje momentet var at stabsutviklingsopplegget skulle vere førebyggjande. Opplegget skal difor gje stabane ein beredskap som dei kan nyte godt av seinare. Gjennom at stabane vert meir medvitne om korleis dei fungerer som gruppe og som enkeltpersonar, og gjennom å hjelpe dei til å utvikle gode rutinar og ordningar for den daglege verksemda, vil dei stå sterkare dersom det seinare oppstår vankelege situasjonar. Ikkje minst er det viktig at staben utviklar evna til å snakke saman om spørsmål som er ømtålige og utviklar evna til å drøfte spørsmål som ein i utgangspunktet er ueinige om.

Eit anna sentralt punkt i tenkinga var oppfatninga om at stabsutvikling må vere lokalt forankra. Det betyr at ei ordning eller ei løysing på eit problem, skal vere basert på dei lokalkyrkjelege tilhøva. Prosessen må difor leggest opp på ein slik måte at dei som sjølv er deltakarar, også må vere dei som driv prosessen framover. Det normale må alltid vere at den som ikkje er del av staben, berre gjev råd og rettleiing, og at det er staben sjølv som bestemmer og har ansvaret for prosessen. Dette tyder også at berre staben sjølv kan seie kva som er den eigentlege utfordringa som staben skal gripe tak i.

Det siste momentet som prosjektgruppa la vekt på var oppfatninga om at stabsutvikling må forståast som ein prosess. Stabsutvikling er noko som må gå kontinuerleg over lang tid, og som ikkje kan gjerast unna ein gong for alltid. Konsekvensane av denne forståinga var også at stabsutviklinga måtte leggest til rette på ein slik måte at den starta ein prosess i stabane. Dette var også med på å styrke prosjektgruppa si vurdering av å leggje sjølvstabsutviklingskurset til tida etter visitas. Erfaringsmessig viste ein at mange stabar i samband med visitas får fram i ljoset spørsmål og situasjonar som dei treng å arbeide vidare med. Ved å kople stabsutviklinga i tid opp mot visitas, hadde ein alt i utgangspunktet fått til eit opplegg som

strekker seg ut over eit visst tidsrom. Ved å ytterlegare forlengje perioden der rettleiar er i kontakt med staben, forsterkar det preget av å vere ein prosess (jf nedanfor om opplegget for stabsutvikling).

På bakgrunn av denne tenkinga formulerte prosjektgruppa ei tredelt målsetting for arbeidet med stabsutvikling i Møre bispedøme. For det første handlar stabsutvikling om at staben som stab skal få ei eintydig forståing av si rolle som stab i relasjon til rådsstrukturen og dei frivillige i kyrkjelyden. Men stabsutvikling omhandlar også at kvar enkelt arbeidstakar skal finne sin plass i fellesskapet, og utrustast til å gjere si teneste innanfor trygge og gode rammer. For det tredje handlar stabsutvikling om relasjonane og samarbeidet mellom deltakarane i staben, og det er difor viktig at staben får hjelp til å avklare og skape gode rutinar for si daglege verksemd i kyrkjelyden.

Nærare om opplegget.

Stabsutviklingsprogrammet i Møre bispedøme er sett saman av fire delar. Informasjon om opplegget er lagt inn i bispedøme si visitasmappe som stabane (kyrkjelydane) får tilsendt i god tid før visitas. I samband med visitas kan dei også få munnleg orienteringar om opplegget, og som regel få vite datoane for stabsutviklingskurset.

Sjølve stabsutviklingsprogrammet startar med ei førebuande samling mellom staben og rådgjevar for stabsutvikling. Samlinga finn stad 1-2 månadar før den neste delen av programmet, som er sjølve stabsutviklingskurset. Samlinga skjer lokalt hjå staben og har ei ramme på omlag 2 timar. På den førebuande samlinga presenterer rådgjevar eit framlegg til program for kurset, han informerer om målsettinga med opplegget og samtalar med staben om korleis dei kan førebu seg. Samstundes har staben høve til å kome med merknadar til opplegget og eventuelt kome med ynskjer om bestemte emne eller spørsmål som dei særleg vil at det skal leggest vekt på. På samlinga vert det presisert at stabsutvikling er staben sitt eige ansvar og at det difor er staben sjølv som må drive prosessen framover.

Den neste delen av stabsutviklingsprogrammet er sjølve stabsutviklingskurset.

Dette er eit kursopplegg som går over tre dagar. Det startar måndag ettermiddag og vert avslutta etter lunsj på onsdag. Kurset vert utvikla i slutten av mars og slutten av oktober, og er felles for dei tre eller fire stabane som hadde visitas det førre semesteret. Måltida, dei sosiale samlingane og foredraga er felles for alle stabane. Men etter foredraga går stabane til kvar sine rom saman med sin rettleiar. Her drøftar ein tematikken frå foredraget i relasjon til sin eigen stab. Målet er at staben skal arbeide seg fram til ei skriftleg konkretisering av kva emne eller spørsmål dei ynskjer å fokusere på i perioden etter stabsutviklingskurset.

Det er ikkje lagt opp til plenumssamlingar der stabane skal referere attende frå gruppesamtalane. Tvert om vert det lagt vekt på at det som vert drøfta i gruppesamtalane berre høyrer heime innanfor rammene for denne staben. Prinsippet er at den enkelte tilsette må ha tryggleik for at det ein fortel og seier til staben, ikkje kjem vidare til andre.

Den tredje delen av stabsutviklingsprogrammet er ei oppfylgningssamling for staben og rettleiar. Denne kjem 4-6 månadar etter stabsutviklingskurset og skjer lokalt hjå staben. Tidsramma for desse samlingane kan variere ein del, men er normalt 3-4 timar. På denne samlinga drøftar rettleiar med staben korleis arbeidet har fungert etter stabsutviklingskurset. Det vert spesielt lagt vekt på dei konkretiseringane som staben hadde formulert på kurset. Samlinga skal avsluttast med at staben på nytt konkretiserer nokre emne eller spørsmål som dei ynskjer å arbeide vidare med.

Den fjerde og siste delen av stabsutviklingsprogrammet er eit (telefon-)møte mellom rettleiar, sokneprest og kyrkjevjerje (eller dagleg leiar). Tidsmessig kjem dette 4-6 månadar etter oppfylgningssamlinga. Det er rettleiar som tar initiativ og ordnar det praktiske til møtet. På nytt går rettleiar gjennom konkretiseringane og samtalar med dei to andre om situasjonen i staben. Det er naturleg at delar av samtalen handlar om korleis staben skal arbeide vidare med si stabsutvikling.

Dette er normalordninga som vert tilboden. I ein del tilfelle har det vore ynskjer om ei meir omfattande oppfylgning av staben. Det har vore noko variasjon i måten dette har vore

organisert på. I enkelte tilfelle har det vore faste samlingar (månadleg) over lenger periodar. Andre gongar har det vore snakk om rettleiing av enkeltpersonar. Slike opplegg kjem i tillegg til stabsutviklingsprogrammet og må gjerast eigne avtalar om. Avgjerda om slik oppfølging er alltid etter semje mellom begge arbeids-gjevarane.

Som sagt tidlegare kjem stabsutviklingsprogrammet i tid etter biskopen sin visitas. Med dagens ordning har prostane eit visst ansvar for å fylgje opp kyrkjelydane i etterkant av visitas. Det tyder at kort tid etter den fjerde delen av stabsutviklingsprogrammet vil prosten kome på besøk til kyrkjelyden (eventuelt setteprost i dei kyrkjelydane der soknepresten er prost). Dermed har ein på nytt eit høve til å ta opp korleis arbeidet med stabsutvikling går i staben.

Ekstern rettleiar.

Ekstern rettleiar si oppgåde er først og fremst å skape eit trygt rom rundt gruppesamtalane. I dette ligg det at mange stabar ikkje kan fungere slik den normalt fungerer. Det er viktig at rettleiar er med og bryter dei etablerte kommunikasjonsmønstra og setter staben attende til eit nullpunkt der alle stiller likt. Rettleiar si oppgåde vert å la alle i staben få kome til orde på like vilkår. Men for at dette likevel skal vere eit trygt rom, må rettleiar i starten sette dagsorden og fungere som ordstyrar. Gjennom rettleiingsperiode må så denne rolla til rettleiar gradvis tonast ned. Det er staben som sjølv må ta ansvaret for prosessen, og som dermed også må ta over styringa av den.

Ei anna viktig oppgåde for rettleiar er å hjelpe staben til å konkretisere sine synspunkt på arbeidsmiljøet og samhandlinga i staben, og gjennom dette også vere med å konkretisere kva emne eller spørsmål staben skal arbeide vidare med. Dette krev at rettleiar må ha fokus både på dei lange linjene i staben si framstilling og på enkeltemna som vert drøfta undervegs i gruppesamtalane. Dermed kan rettleiar oppsummere kva staben har sagt og kome med framlegg om konkrete oppgåver som staben kan drøfte vidare. Rettleiar har også ansvaret for at staben i løpet av dei tre dagane på stabsutviklingskurset faktisk

skrifteleg konkretiserer nokre emne, oppgåver eller spørsmål som dei vil arbeide vidare med. Vanlegvis vil denne konkretiseringa både seie noko om kven som har ansvaret i staben og tidspunkt for når aktiviteten skal finne stad.

Det er også rettleiar sitt ansvar å fylgje opp staben etter stabsutviklingskurset. På den neste samlinga skal rettleiar på sett og vis 'kontrollere' at staben har gjort det dei gjorde avtale om. Samstundes gjev dette høve til at staben kan drøfte og evaluere dei ulike aktivitetane, og konkretisere kva som no står for tur å arbeide vidare med.

På same måten er det rettleiar si oppgåde å sørge for at telefonmøte mellom kyrkjeverje, sokneprest og rettleiar finn stad.

Biskopen og bispedømerådet.

Bispedømerådet sitt initiativ til eit stabsutviklingsprogrammet var i stor grad eit svar på signal og ynskjer frå stabar og enkeltpersonar rundt om i bispedømet. I samband med visitas opplevde ofte biskopen og dei tilsette på bispedømenivået ei forventing frå stabane om rettleiing og oppfølging. Men i praksis hadde ikkje bispedømekontoret kapasitet til å gjere dette på den måten og i det omfang som ein egentleg meinte var nødvendig. Det var også eit problem at det ikkje finnes noko formelt regionalt organ for fellestråda som kunne ta initiativ til og koordinere fellestiltak, t.d. når det gjeld arbeidsmiljøtiltak. Ansvaret for denne typen av tiltak hamna difor hjå bispedømerådet. I Møre bispedøme vart tanken om eit generelt stabsutviklingsprogram heilt frå starten av sterkt støtta av biskopen, og han har seinare vore ein pådrivar i prosessen.

Biskopen si prioritering av stabsutviklinga har også kome til syne gjennom den rolla han har hatt i sjølve stabsutviklingskurset. Biskopen, saman med to av sine rådgjevarar, er alltid med på kurset og fungerer i praksis som vertskap for stabane. Dei ynskjer velkomne, har ansvaret for dei sosiale fellessamlingane, leiar måltida og ynskjer stabane vel heim. I tillegg har biskopen alltid det første føredraget på kurset.

Samstundes er biskopen (og rådgjevarane) i noko grad tilgjengeleg for samtale medan stabane er samla på kursstaden. Prinsippet er

likevel at desse samtalane ikkje skal fungere på ein slik måte at dei kan kome i konflikt med prosessen, aktiviteten eller samtalane i gruppesamlingane. Samtalane med biskopen skal difor omfatte andre emne enn det som er drøfta i gruppesamtalen i staben.

Biskopen har også uttalt at han ser på si deltaking i stabsutviklinga som ein del av sitt tilsynsansvar overfor kyrkjelydane og stabane (jf tenesteordning for biskop § 1). Samstundes har det vore viktig at dette vert utført på ein måte som ikkje rokkar ved fellestrådet sitt ansvar som arbeidsgjevar for dei fleste av dei tilsette i soknet. Balansegangen i dette kan i enkelte tilfelle vere vanskeleg, men det er lagt vekt på å få til eit godt samarbeid med kyrkjevevja som dagleg leiar for fellestrådet si verksemd.

Etterkvart som prostane i praksis i større grad tek over arbeidsgjevar sin styringsrett overfor prestane, vil dette også seie at prostane i større grad må involverast i arbeidet med stabsutvikling (jf tenesteordning for prostane § 4).

Fellestrådet og stabsutviklinga.

Stabsutvikling handlar i stor grad om psykososialt arbeidsmiljø og kjem slik sett inn under lovgjevinga om arbeidsmiljøet. Etter § 2-1 i arbeidsmiljølova er det arbeidsgjevar som har ansvaret for at ein arbeidsstad har eit forsvarleg fysisk og psykososialt arbeidsmiljø. Når det på ein arbeidsstad er fleire arbeidsgjevarar er det etter § 2-2 hovudbedrifta som har ansvaret for

å samordne aktuelle tiltak. I kyrkjeleg samheng er det dei fleste stadane naturleg at fellestrådet vert oppfatta som hovudbedrift og dermed har ansvaret for samordninga i høve staten som den andre arbeidsgjevaren.

Heilt frå starten har det difor vore viktig å samarbeide med kyrkjevevjene som daglege leiarar for fellestråda og som dei personane som tek i vare arbeidsgjevar sin styringsrett overfor dei tilsette i fellestrådet. Samstundes er det eit faktum at i dei fleste av dei 38 fellestrådsområda i Møre bispedøme er kyrkjevevja sjølv er ein del av staben. Kyrkjevevja får difor ofte ei dobbelrolle i samband med stabsutviklingskurset. På den eine sida er ho eller han tilstades som deltakar og på den andre sida som representant for arbeidsgjevar.

I nokre tilfelle der fellestrådsområdet har vore tilstrekkeleg stort til at kyrkjevevja er meir frittstående i høve til staben, har kyrkjevevja vore med på kurset som arbeidsgjevar på linje med biskop og rådgjevarar.

Vegen vidare

Konklusjonen i Møre bispedøme er at stabsutviklingsprogrammet har vore vellukka. Sjølv om det er vanskeleg å direkte måle resultatet av slike program, er erfaringane med å satse på stabsutvikling er så gode at ein alt er i gong med å drøfte nye tiltak som skal bygge vidare på det som er gjort til no. Difor vil det frå hausten 2007 sannsynlegvis tre i kraft eit nytt stabsutviklingsprogram i Møre bispedøme.

Er teologi alt?

Svar til Ole Fredrik Kullerud

AV PER H. ANDERSEN

”Mitt kristendomssyn er enkelt”, sier Kullerud i LK nr. 11. Jeg vet ikke om mitt kristendomssyn er enkelt eller komplisert. Det får Kullerud bedømme. Men det er nokså drøyt når han setter opp en motsetning: Han argumenterer ut fra Kirkens tro, men det skal altså ikke jeg gjøre? Dette er en teologisk arroganse som viser seg på flere måter i hans replikk til meg.

Hva er for det første ”kirkens tro”? Siden vi hører til en luthersk-evangelisk kirke, vil jeg presisere at vi ikke baserer oss på en autorisert kirkelig tradisjon ved siden av Skriften. Kirkens lære er en utledning av Skriften, en utledning som i prinsippet kan forandres hvis det kommer ny forståelse i tolkningen av Skriften.

Men først noen ord om debattformen. Jeg fornemmer en ironisk holdning, der jeg ”legger ut et minefelt av negative signalord”, jeg er ute etter ”å henge en svart kappe” over motdebattanten, jeg er manipulerende, freidig, jeg hører antagelig til dem som ”ønsker demobilisering i den konservative leir for at det nye synet skal gli inn uten friksjon”. Og endelig har han ikke noen tro på at mine vakre ord er så mye verd i praksis.

Jeg blir altså tillagt motiver. Dette er hersketeknikk og ikke en god debattform.

Jeg har intet ønske om å stemple dem jeg er i debatt med, og vil derfor forklare hva disse ”signalordene” betyr. De er nemlig ikke skrevet uten refleksjon.

Når jeg brukte uttrykk som ”nesten blasfemi”, så er det et sterkt uttrykk, og for meg er blasfemi i denne sammenhengen det som reduserer Gud til å bli noe som vi kan styre, eller skape i vårt bilde. Og hva blir Gud i Kulleruds artikkel? Jo, det blir en luthersk Gud som er opptatt av læren, altså av meninger. Gudstjenesten er en kamparena, sier han rett ut, og derfor kan man ikke ha gudstjenestefellesskap eller nattverdfellesskap med dem som mener noe annet enn det Kirken har ment til alle tider (Dette premisset er også noe tvilsomt).

Denne lutherske Gud tåler øyensynlig ikke at mennesker som er uenige, kan tilbe ham sammen. Til og med sier OFK at Fader, Sønn og Hellig ånd ikke er uenige; her snakkes det i kategorier som er fremmed for en utlegning av treenigheten.

Gudstjenesten er det som samler oss i tilbedelse, på tvers av meninger, legning, teologi eller politisk syn. Å føre lærestrid inn i dette er å ta fra oss det helligstedet vi skal og bør ha, og det reduserer Gud til en overvåker av den rette lære og en garantist for at luthersk ortodoksi i Kulleruds variant skal prege gudstjenestene.

Jeg forstår heller ikke at et uttrykk som ”Vrangt har ingen rett i kirken” kan tolkes avpersonalisert. Hvis det er snakk om gudstjenestefellesskap, må jo det ”vrange” representeres av en person, en prestekollega eller

predikant som ifølge Kullerud er vranglærer. For det vrangt kan jo ikke sveve på en upersonlig måte i en gudstjeneste der bare konservative prester deltar.

Når det gjelder å "leve i Det gamle testamente", sikter dette på den moralismen som kommer til uttrykk i den restriktive leir. Det synes for meg (og dette er en tolkning) som om Jesus i mye av kristen tradisjon blir en parentes i Lovens historie.

La meg gi en annen fremstilling som premiss: Da Jesus gikk på jorden, tok han oppgjør med den fariseiske religionen som hadde makten over det jødiske folk. Han fortalte om en annerledes Gud, en Gud som er kjærlighet uten betingelser, og som oppsøker dem som ikke får til å oppfylle Loven med alle dens bud og krumspring, ikke minst alle de tilføyselsene som fariseerne og de skriftlærde hadde føyd til gjennom tidens løp.

Han forteller om den fortapte sønn hadde ødelagt livet sitt, men som blir tatt imot med glede og uten bebreidelser av sin kjærlige far (et bilde på Gud).

Kvinnen som ble grepet i hor, skal steines, men Jesus får anklagerne til å gå beskjemmet hjem, og han reiser opp kvinnen ved å si at han ikke fordømmer henne.

Jeg kunne nevne flere eksempler, men dette holder. Denne kjærlige guden står i skarp kontrast til den Lovens Gud som dominerer hos de konservative, ikke minst i homofilibebattene. Men denne kjærlige Guden forsvinner fort også i Det nye testamente. Paulus er inkonsekvent i dette, og i brevlitteraturen og resten av NT er lovpreget ganske til stede (utsagn som for eksempel "...kan ikke arve Guds rike" viser dette).

Lutherdommen lærer frelse ved tro, uten gjerninger. Hvordan kan man da påstå at noen ikke arver Guds rike - altså ikke blir frelst - fordi de har en legning eller har dårlige gjerninger? Det rimer ikke med Jesu evangelium, om så Paulus og andre nytestamentlige forfattere sier det aldri så mye. For da blir kristendom fariseisme, og Jesu forkynnelse og liv bare en parentes i Lovens historie.

Hvis det er så at Gud skal dømme oss alle for det vi har gjort og ikke gjort, hvor blir det da av frelse ved tro? Det er dette jeg kaller "frelse ved gjerninger" (også ett av signalordene).

Ifølge NT har Gud forsonet seg med verden ved at Jesus døde for våre synder. Hvorfor skal vi da mase om den enkeltes synd? Jesus sa at sabbaten er til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens skyld. Derfor er atferd og et rett liv noe som er viktig mennesker imellom, og ikke for å takkes Gud.

Av dette følger at fortapelsen ikke kan være forenlig med Jesu evangelium. En Gud som oppreiser de svake og de som ikke får til livet sitt, kan umulig dømme mennesker til evig pine. Hvis Gud helbreder skaperverket, slik Kullerud formulerer det, må han også fordrive det onde. Hvis Gud kan akseptere at mennesker blir pint, så eksisterer det jo fremdeles noe ondt, og da er ikke skaperverket helbredet eller gjenopprettet. Og hvordan kan man leve godt i paradiset dersom man vet at ens kjære har det vondt?

Derfor blir apokatastis den eneste logiske konsekvens av evangeliet.

Jeg tror riktignok at troen har irrasjonelle sider som unndrar seg fornuften, men samtidig må vi noen ganger velge mellom tolkninger. Det finnes helt klart krasse Jesus-utsagn om fortapelsen, men jeg velger tro at de er satt inn i en kontekst der han taler til fariseerne og i deres "språk". Det er ikke plass i et slikt innlegg å gå i dybden på dette, men jeg skal gjerne debattere det i en annen kontekst.

Slik tolker jeg evangeliet. Og jeg er stolt over å si at det er min tolkning. For vi forstår stykkevis, og jeg har veldig liten sans for at det skulle være en svakhet å ta slike forbehold. For det virker for meg som om Kullerud mener at det finnes en objektiv sannhet som ikke er tolkning, slik at hvis man er på den rette siden, dreier det seg ikke om tolkning. Det mener jeg er feil. For Kullerud tolker også.

Bibelen inneholder ikke noen lære. Læren er en utledning av Skriften. Derfor må hver tid tolke Bibelen på nytt i forhold til sin tids kontekst.

Mitt aksiom er - ifølge Kullerud - at "vi alle vær så god har å akseptere to syn i kirken på homofilt samliv." Den videre utledning av dette forstår jeg ikke og kjenner meg ikke igjen i. Men jeg har aldri sagt eller ment at "vi alle osv." Jeg snakker om vanlig anstendighet, om å lytte til de som har en annen mening enn meg. Jeg snakker om at det faktisk er to

motsatte standpunkt i kirken, og hva gjør man med det?

Man ironiserer i hvert fall ikke over motparten og tillegger den annen part motiver. Dette hører med til det jeg kaller fariseisme. Kullerud kan tydeligvis ikke forstå annet enn at han står for det eneste rette og jeg tar feil. Derfor vil han ikke lytte.

Det spørs om vi skal la teologien styre livet eller livet styre teologien. Jeg velger det siste, ut fra Jesu enkle budskap om at alle menneske er like mye verd, og at homofile derfor må få anerkjent sin rett til kjærlighet. Derfor kan vi ikke i lengden opprettholde to syn i kirken.

Prestene har i alt for lang tid oppkastet seg til å være moralens voktere - og lærens voktere. Dette er en foreldet holdning og gir ingen

troverdighet til at Kirken skal representere Jesu evangelium.

Jeg står ikke for noen "enhet basert på apokatastasis". Enheten finnes allerede i Kristus, og er uavhengig av våre standpunkt.

"Kjærlighet" har alltid vært et vanskelig ord i fariseismen. For hvordan skulle det gå i kirkestriden hvis kirken forkynte og fulgte Jesu ord om Guds betingelsesløse kjærlighet, og ikke fortapte seg i lovisk tolkning av Skriften?

Derfor ber jeg om mer edruelighet og mindre nedlatenhet og ironi i denne debatten. Det er denne holdningen som har gjort at homofile har følt seg utstøtt og undertrykt av kirken. Og det er denne holdningen som skaper kirkestrid og splittelse - helt uavhengig av de enkelte standpunkt.

Luthersk kristendom – hos Leiv Aalen og i dag

Seminar på MF i anledning Leiv Aalens 100 årssdag

Mandag 25. september kl.09.00-15.30

- 09.05-09.35: Rektor Vidar L. Haanes, Hvem er Leiv Aalen?
09.35-10.05: Prof. Gunnar Heiene, Mellomkrigstiden som kontekst for Leiv Aalens teologiske tenkning
10.05-10.25: Samtale om Haanes' og Heiene's foredrag
10.35-11.05: Professor Torleiv Austad, Dåp og omvendelse i lys av brytningen mellom lutherdom og pietisme
11.05-11.35: Professor Harald Hegstad, Erfarings spørsmålet i Leiv Aalens teologi
11.35-12.00: Samtale om Austads og Hegstads foredrag
12.00-13.00: Lunsj. Kan kjøpes i studentkafeen.
13.00-13.30: Professor Kjell Olav Sannes, Guds Ord og bekjennelsen. En samtale med Leiv Aalen
13.30-14.00: Professor Bernt T. Oftestad, Kirkens enhet. Spenningen mellom konfesjonalitet og økumenisitet
14.00-14.30: Professor Oddvar Johan Jensen, Hva ble det av Leiv Aalens ekklesiologiske prosjekt? Refleksjoner til spørsmålet om en konfesjonell lutherdom i Norge.
14.30-15.00: Samtale om Sannes', Oftestads og Jensens foredrag

MF

Det teologiske
Menighetsfakultet

Gydass vei 4, Majorstuen

Tlf.: 22 59 05 00

E-post: post@mf.no

SØNDAGSTEKSTEN

Hilde Barsnes, Øystein I Larsen og Torbjørn Holt

15. søndag etter pinse

17. september 2006

Prekentekest Joh. 5:1-15

Salme 103:1-6

Efeserne 5:15-20

Tålmodighet og håp

38 års tålmodighet og likevel håp. Det imponerer meg at det går an å holde ut så lenge - og allikevel ikke gi opp håpet om at han skal bli frisk. Å, sitte ved dammen, så nærme muligheten for å bli frisk, men ikke ha noen til å hjelpe han ut i. Sjansene hans var minimale, men like fullt ble han værende der ved dammen. Hvorfor gav han ikke opp? Hvordan er det mennesker finner håp i selv de vanskeligste ting og utfordringer som kommer i ens vei gjennom livet. Hvorfor gir vi ikke opp? Noen ganger tror jeg det er vanskelig å svare på, andre ganger er det mer tydelig for oss, at vi kan peke på mennesker og opplevelser som har gitt oss håp, eller pekt på håpet. Andre ganger har vi kanskje bare en følelse av styrke og eller et noe som vi ikke kan sette ord på som hjelper oss gjennom det som er vanskelig.

Så plutselig en dag kommer Jesus forbi, etter 38 år med sykdom og spør om han vil bli frisk. Redning kom til slutt - men jammen tok det lang tid. Hva med alle de andre som satt rundt dammen den dagen som ikke fikk dette spørsmålet, fortsatte de å håpe, ble de skuffet, følte

de seg urettferdig behandlet? Hele historien forteller jo om en slags urettferdighet, og den sterkeste rett når engelen hadde kommet og rørt opp vannet. Jeg ser for meg kaoset med alle disse menneskene som da prøver å komme seg uti, desperasjonen og kampen for å få bli den neste som skulle bli befridd for sykdom. Var det den eneste muligheten de hadde, deres eneste håp og derfor holdt de fast ved til tross for at det ikke var stor sannsynlighet for at de ville få hjelp. Er det slik vi mennesker overlever eller velger livet når ting er vanskelige eller til og med håpløse? Det finnes et lite håp som vi klynger oss til og det gir oss tålmodighet.

Nytt liv for mannen som var syk

Denne fortellingen står i sammenheng med avsnittet etterpå som omhandler sønnens forhold til Faderen, og sønnens makt og myndighet til å kunne gi nettopp nytt liv. Dette avsnittet understreker også det som står i 4:50: at det er Jesu ord som er kilden til tro, ikke tegene eller underne.

Fortellingen fra Joh. 5:1-15 har ingen direkte parallell hos synoptikerne, selv om Jesus helbredere en lam i Mark. 2:1-12. Jesus sine ord i vers 8 er lik de i Mark 2:9 som kan indikere et fast mønster i den muntlige tradisjon. Det sjeldne ordet "krabattos" som betyr halm-madrass finner vi kun hos Markus og Johannes. En antydning sammenhengene mellom

synd og sykdom finner vi både hos Markus og Johannes, men hos Johannes danner den kjernen i det andre møte med mannen på tempelplassen, der han oppfordrer han til å ikke synde mer slik at det ikke noe verre skal skje. Dette kan selvsagt ha ulike tolkninger, men en trenger ikke å se det som en direkte sammenheng mellom sykdom og synd.

Vi ser også at Johannes her som andre steder utdyper det tradisjonelle materiale ved å iscenesette korte hendelser i rammen av den store sammenhengen.

Det andre elementet i denne fortellingen som omhandler konflikten ved at Jesus bryter sabbaten har blitt lagt til historien senere, men finnes også i forbindelse med flere av Jesus sine mirakler også i den synoptiske tradisjonen.

Betesda

Arkeologiske utgravinger har gitt ny informasjon om dette stedet. Navnet Bethesda blir bekreftet av en referanse i "Copper Roll" fra Qumran hule 3. Strukturen som er funnet av arkeologene viser at det var 4 søyleganger med to basseng - et mindre i nordenden og et større mot sør, omringet av 4 balkonger med en femte mellom bassengene. De var senket 7 -8 meter ned i bakken og kunne derfor samle opp en god del regnvann. Referansen i "Copper Roll" viser at dette anlegget trolig har blitt bygget ut av Herodes den Store, fra å kanskje ha blitt brukt til bad av dyr (sauer) før. Informasjon fra utgravningene gir ingen videre holdepunkt angående den lamme mannen sitt utsagn om at for å bli frisk måtte en være den første ut i dammen etter at vannet var blitt opprørt. Noen forskere mener at det kan være en sammenblanding med Siloamdammen, som kastet opp vann flere ganger om dagen gjennom regntida og at effekten med opprøringen av vannet kan ha blitt forårsaket av et system av rør som flyttet vannet fra et basseng til et annet. En løsning på dette problemet ble gitt da senere manuskripter, inkludert Alexandrinus, hadde et vers (vers 4) som forklarte at en engel fra Gud kom og rørte opp vannet.

Frisk på en Sabbat!

Fra vers 9 siste del får vi en skifte i fokus fra underet Jesus gjorde ved at mannen ble frisk,

til brudd på sabbatsreglene. Tilgivelsestemaet var trolig en del av tradisjonen slik vi også finner det i Mark. 2:5-10. For Johannes er synd det å ikke tro på Jesus, og han bruker dette temaet og setter det inn i en ny fortelling om møte på Tempelplassen. Stedet der han også hadde sine hovedkonfrontasjoner med jødene (7:28, 8:20 og 59, 10:23).

Setningen "synd ikke mer, slik at ikke noe verre skal hende deg": Denne advarselen til mannen som Jesus gir, kan i neste omgang kaste negativt lys på at han faktisk fortalte til de jødiske ledere at det var Jesus som hadde gjort han frisk litt senere. Han har "syndet igjen" ved å gi denne informasjonen videre, eller en kan se på det som et trosuttrykk at han forteller hvem som har gjort han frisk. Men vi kan se en klar forskjell i responsen mellom vår tekst og fortellingen om den blinde mannen i kapittel 9. Der den blinde mannen forsvarer Jesus.

Preken

En innfallsvinkel til denne søndagen kan være å ta utgangspunkt i ordene tålmodighet og håp. Hva er det som gir oss håp? Hvordan klarer vi å håpe i det håpløse, i motgang, kriser og vanskelige livssituasjoner? Gir håpet oss tålmodighet? Hva når vi blir skuffet - og håpet svikter? Hva når vi trodde at noen vi var glade i, skulle bli friske, men ikke ble det? Det å snakke om helbredelse i våre sammenhenger er kanskje ikke en av de mest brukte og kjære temaer vi tar opp. Sykdom hos oss selv eller i nær familie og vennekrets er noe de fleste av oss opplever. Vi kjenner på avmakt, håp og ønske om helse og helbredelse. Svært mange, både de av oss som ber ofte og de som ber sjeldnere, folder hender i en slik situasjon for å be om hjelp. Vi håper på hjelp, og håper på at den som er syk skal bli frisk. Det er menneskelig og helt naturlig. Hva er det som gir oss et slikt håp? I møte med avmakt tennes håpet, i møte med grensene i livene våre stilles vi overfor det guddommelige. Tro kan mistes og finnes i eksistensielle kriser og til en viss grad mister og finner vi den hele tiden også, uten at det får så store konsekvenser. Men når livet settes i perspektiv av store utfordringer - da blir troen i oss også satt i perspektiv og den finnes

av mange som håp - eller den mistes også som avmakt. Vi kan forstå begge deler - dersom vi våger å stirre smerten i øynene, våger å se. Da kan vi også med integritet holde fram og forkynne om håpet, midt i håpløshet. Da kan vi snakke om tro som ikke er avhengig av Jesu under og tegn - men som handler om Jesu ord og løfter. Det er vår kilde til tro, løfter som når lenger enn menneskelivets grenser, ord som kan forvandle noe lite til noe stort, noen få brød og fisk til mat for tusenvis av mennesker. Det lille sennepskornet av tro som kan gi evig fellesskap med Gud. Troen på den kjærligheten som bare kan finnes og ikke mistes, fordi den er gitt oss som en gave. Da kan vi også begynne å se etter tegn på denne Kjærligheten med stor K i livene våre. Den lamme mannen visste ikke hvem Jesus var, likevel kom Jesus til ham og gav han nytt liv. Han visste det ikke etterpå heller før han på nytt møtte Jesus og fikk vite hvem han var. Det er grensesprengende kjærlighet.

Et annet tema er også - hvorfor Jesus drev og gjorde disse underne på sabbaten - var det for å få oppmerksomhet - provosere - eller understreke at han kom med noe helt nytt som overgikk sabbatsreglene? Det er jo egentlig litt rart at dette er et tema som stadig går igjen, og som er med å skape avstand og splid med de jødiske ledere. I alle fall var det ikke noen tvil om at han provoserte med det, og det understreker jo og får fram poenget som Johannes er så opptatt av, nemlig at Jesus er Guds sønn og de fullmakter som er gitt ham.

Et siste tema jeg vil peke på og som kan taes opp i denne sammenheng er bønn for syke. Her kan vi både gi mennesker frimodighet til å legge sine kjære i Guds hender i bønn og å be oss som kirke om å gjøre. Framodighet til å be om både at noen man bryr seg om skal bli friske, og at Gud skal gå med i alt som skjer både med den syke og de som står rundt. Vi kan holde frem begge disse aspektene på en god måte.

Gudstjenesten

Det ville være fint denne søndagen å gi menigheten mulighet til å skrive bønner og tenne lys og gi dem et fokus- både gi rom dersom det er noen de vil be for, men også oppfordre dem til å sette ord på sitt eget håp.

Salmer å plukke fra:

NoS 309 Jag kan ikke räkna dem alla

NoS 314 Løftene kan ikke svikte

NoS 312 Lær meg å kjenne dine veie

NoS 479 Deg å få skode

NoS 711 Du viste oss veien til livet

Salme 97:

049 Du omgir meg på alle sider

024 Kornet har sin vila

0123 Stjernene lyser fremdeles i mørket

0114 Dine løfter er mange

HILDE BARSNES

16. søndag etter pinse

24. september 2006

Prekentekest: Luk 10,38-42

Lesetekster: 5. Mos 4,29-31; Fil 4,10-13

Betraktning

"Ett er nødvendig" (Dagens prekentekest.)

"Det var en stor glede for meg at dere igjen maktet å tenke på det jeg trenger." (Dagens brevtekest.)

Ja takk. Begge deler?

"Ufri fritid.

Det pussige er at det nettopp er i vår generasjon mange opplever å ha så liten tid. Det er i de senere år vi har oppfunnet ord som 'dobbelarbeidende', 'stress', 'overanstrengelse', 'utbrenthet', 'arbeidsnarkomani', 'søndagsneurose' og 'turbofamilie'. En mengde kurs er holdt og artikler og bøker skrevet om tidsplanlegging og om helseproblemer knyttet til støy og ståk. Stress og strev. Vi er på mange måter blitt en travel og trett generasjon.

Det er merkelig fordi vi jo er et slektledd som har flere hjelpemidler på arbeidsplassen og i hjemmet, bedre og raskere kommunikasjonsmidler og mer fritid enn noen før oss.

Det er dobbel sløsing med menneskelige ressurser når noen overbelastes mens andre ikke får brukt sine evner slik de ønsker." (John Steinar Jakobsen: Skynd deg å hvile. Bergen 1992)

"Hastighet er avhengighetsskapende.

Omtrent på samme måte som det er lettere å øke enn å minske forbruket, er det vanskelig å vende tilbake til langsomhet når man først har vent seg til hurtighet." (Thomas Hylland Eriksen: Øyeblikkets tyranni. Oslo 2001.)

Fritt etter Mahatma Gandhi: Livet har tid nok for alt liv, men ikke til alles grådighet.

Teksten

Det er en tydelig forbindelse med inngangen til vår tekst og teksten foran, 10,25ff. Det er avgjørende hva som står i Guds ord, og hvordan det som står der skal forstås. På den måten blir det understreket og forberedt selve hovedfokuset i vårt tekstavsnitt: Det er bare én ting som virkelig er nødvendig, v 42, det er å gi Herren og hans ord plass midt i livet. Det markerte *henos*, det eneste, det ene, har ikke vært så lett å forholde seg til, slik det fremgår klart av teksthistorien. I den nye reviderte NT-oversettelsen har vi nå fått to hovedtekstvarianter angitt i fotnotene, slik at "den troende og tenkende bibelleser" kan gjøre sine overveielser. Det er liten tvil om hvilken lese måte som fremstår som den mest utfordrende og vanskelige, så etter det prinsippet blir også vår tekst den foretrukne. Også den etterfølgende konteksten fører seg tett inntil det foregående: Lær oss å be! 11,1ff.

Ellers er jo verbet *perispaomai* - å rette sine øyne til mange sider, et treffende uttrykk for å prøve å overkomme mange ting på en gang.

Det er for øvrig fullt mulig at det ligger mer vekt enn vi vanligvis ser på selve gjestfrihetsmotivet i teksten. (slik for eksempel Joel B. Green: The Gospel of St Luke). Dette korresponderer jo også med den foregående fortellingen om raus omsorg for den som trenger det spesielt - og også med utsendelsestalen for apostlene i begynnelsen av kap 10. Der det å bli tatt i mot og avvist er et sentralt motiv, 10,5ff.

Det er også en påfallende "kommentar" til begge fortellingene, når den skriflærde

med all sin fokus på å høre og forstå Gudsordet kontrasteres med samaritanen som ikke har den trygge læren og forståelsen på plass. Han gjør imidlertid det riktige og fremholdes som eksempel for den første. Slik også i selve fortellingen der levitten og presten går forbi. Samme temakrets belyses altså i siste fortelling: Å høre og å gjøre kan på en uheldig måte spilles ut mot hverandre.

Påfallende er også den vekt som ligger på at det er "Herren" som er på besøk, v 39,40 og 41. Dette kombineres med at Maria tegnes i en disippelrolle til en rabbi, en rolle som bryter med den jødiske kvinnerollen, et trekk vi også ellers ser spor av hos Lukas, jfr. 8,1-3 og 19-21. Marias valg i forhold til Herrens besøk fremstår derfor også som tjeneste. Derfor tilbakevises Martas "Hva-med-MEG-tale". Og Jesu svar kan leses som en tilbakevisning av å spille disse tjenestene ut mot hverandre. Uttrykket "den gode del" synes likevel å peke på at det er noe en må sørge for å ikke gå glipp av i livet. Noe det må ryddes plass til. I Lukas sin andre bok kommer dette spørsmålet tilbake i fortellingen om at tjenesten ved bordene må ivaretas, men forkynnelsen må ikke fortrennes, Ap.gj. 6,2ff. Men tjenesten med Ordet og tjenesten ved bordet berører hverandre: Diakonene trengte å være åndsfulle, og en av dem ble et viktig blodvitne både med sin forkynnelse og sitt liv.

Preken

Betraktningen foran antyder to ulike ansatspunkter for prekenen:

Den hektiske aktivitet kontra det meditative, behovet for tilkobling og oppgjør med det umettelige "rekke-alt-syndromet". Her er det stadig behov for å speile vår egen tilværelse. Det er ikke mindre aktuelt år for år. Ikke minst i gudstjenestens sammenheng er det både sted og anledning for å sette vår hektiske aktivitet i relieff. Denne mer mentalhygieniske vinkling og livshjelp som kan ligge i det, vil det alltid være behov for. Skjønt det er viktig at ikke predikanten overfører sin egen travelhet på forsamlingen og plasserer alle der i sitt eget bilde. Der sitter også høyst sannsynlig de som har for lite travelhet og kunne ønske seg flere oppgaver og etterspørsel.

Men fokus må i alle fall ikke forbli der. Teksten fører oss til forholdet til Jesus og det budskapet han bringer, og hvordan vi forholder oss til det.

De to lesetekstene peker, som antydnet innledningsvis, på en viktig og fruktbar spenning:

GT-teksten: Søk Gud av hele ditt hjerte - vend om til ham. Da har du det du trenger også i livets trengsel og alt som rammer deg. Men i dagens episteltekst handler det om ansvaret for hverandre og for de høyest materielle behov og rammevilkår for medmenneskene: Det gleder meg stort i Herren at deres omsorg for meg skyter nye skudd, Fil 4,10ff. Allerede da jeg var i Tessalonika, sendte dere meg både én og to ganger det jeg trengte. (v 16)

Som påpekt i tekstgjennomgangen foran, er denne dobbeltheten sentral i fortellingen om den barmhjertige samaritan. Å gjøre og å høre er uløselig sammenbundet.

Det ene nødvendige er en grunnleggende bunnverdi vi ikke kan leve uten. Hvis den gode del mangler, blir det svikt i selve grunnvollen. Men plass for Gudsordet driver til å utøve Gudsordet. Marta og Maria er ikke to rendyrkede og atskilte livsoppgaver. De bor sammen i samme liv. I alle liv. Velger man den gode del, kan en ikke bli sittende å kjæle med den. Egentlig har de modifierende tekstvarianter rett: Lite er nødvendig, men det er virkelig nødvendig!

Debatten om hvilen kan liksom debatten om hviledagen bli en sabbatsdebatt i skeivt spor. Et fokus på hva som er tillatt eller forbudt. I stedet for pil mot det som er nødvendig: "Så vi ikke forakter eller forsømmer hans guddommelige ord, men holder det høyt i ære, gjerne hører og lærer det." (Luthers Lille katekisme)

Prekensnisse

Spenningen som er antydnet ovenfor kan følges ved å bruke en *Marias salme*: Brorsons: Ett behøves, dette ene NOS 325 og en *Martas salme* om tjenestens nødvendighet, for eksempel: NOS 751: Samklang mellom liv og læra eller NOS 717: Slik at ord og liv må bringe videre hva du har gitt. Salmene kan deles opp og synges som ledd i prekenen.

NOS 694 samler noe av den positive tone for dagen: Lengselen etter et helt liv, der "Den

audmyk som er sæl, som vél den minste del -" Den minste del(!) - Den gode del.

Bibelselskapets plakate med en borddekning med Bibel på tallerkenes plass, er et godt visuelt uttrykk for et anliggende i teksten.

Gudstjenesten

Langs de linjer som er antydnet ovenfor, kan dette bli en såmannssøndag, en Gudsords-søndag for høsten. Eller kanskje nettopp en høstens såmannssøndag og vingårdssøndag i ett. Da kan en også lete etter salmer under "Guds ord" og "Kjærlighet og tjeneste" i salmevalget for dagen. Landstad formulerer vakkert hvilen i den gode del: I deg jeg har den gode del. Ditt ord er føde for min sjel. NOS 596.

ØYSTEIN I. LARSEN

17. søndag etter pinse

1. oktober 2006

Prekentekest: Job 19, 25-27

I know that my redeemer liveth

17.søndag etter pinse kalles med rette høstens påskedag. Jobteksten som møter oss som prekentekest dette året forbinder jeg mer enn noe annet med Charles Jennens libretto fra 1742 til Händels berømte oratorium "Messias". "I know that my Redeemer liveth, and that He shall stand at the latter day upon the earth. And though worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God." Jennens setter disse sterke ordene fra Job 19, 25-26 sammen med de ikke mindre sterke ordene fra Paulus i 1.Korinterbrev 15,20: "For now is Christ risen from the dead, the first fruits of them that sleep". Sammen med Händels mektige musikk er arien en av de kraftigste påskevitnesbyrd i musikkulturen. Ikke sjelden er det slik at musikk kan hjelpe oss til å ane sannheter som er så store at ordene

sliter med å bære realiteten bak. Slik er det med disse tekstene. Sluttvisjonen i det kristne verdensbilde, en forløst menneskehet samlet om Kristus i sentrum av et gjenskapt skaperverk - alt fra spurver til erkeengler - i et gjenskapt og fornyet univers - alt fra støvkorn til galakser - er en av de voldsomste teologiske tanker som noen sinne er tenkt. Den ble ikke uttenkt ved store teologiske forfatteres skrivebord, men grepet, først glimtvis og deretter mer og mer - i møtet med den oppstandne Kristus. Tidens største teolog Paulus bidro i uttegningen av visjonen, slik vi hører det i en av de andre lesetekstene for søndagen, men det var ikke han som klekket den ut. Vi trenger stadig å minne oss selv og våre menigheter på påskebudskapet. Sånn sett er en ekstra påskedag god å ha når høstmørket klemmer til rundt oss, i natur og hjerter.

Det er mye tro og iblant enda mer trass ute og går når kirken igjen og igjen preker oppstandelsesbudskapet, iblant frimodig og tydelig, iblant nølende, over kister og graver. Hvis det er noe som etter alle empiriske solemerker vinner igjen og igjen i vår verden, så er det døden. Job vet atskillig om hva som skjer når dødskreftene romsterer i livet og i kroppen. "Yet in my flesh shall I see God."

Når oppstandelsestroen begynner å få fotfeste blant de kristne disiplene i ukene etter påskedag, knytter det an til tanker som har ligget latent i GT og særlig i senjødedommen. Man hadde trodd på liv etter døden en stund. Også i den omliggende hellenistiske kulturen var udødelighetstro usedvanlig utbredt, slik det fortsatt er i vide kretser i dag. Den gresk-romerske kulturen som preget hele imperiet var gjennomsyret av lengsler og forventninger, men det var hele tiden sjelens udødelighet det dreide seg om. Sjelen som i dette livet er fengslet og bundet til kropp og materie skal en gang slippes fri og bli ren og fri ånd igjen. Slik tenkte grekerne og romerne som Paulus forkynte oppstandelsesbudskapet til. Men kristen oppstandelsestro var langt mer brysom for de gode grekere: Det dreide og dreier seg om legemets oppstandelse, en kroppslig evighet - for en god greker en fullstendig selvmotsigelse. Skal man komme til rette med kristen oppstandelsestro, må man også komme til rette med at Guds skapte verden er materiell,

og at det materielle er grunnleggende godt. For den kristne er det forgjengeligheten som er problemet, ikke som gamle og nye grekere tenker, det materielle. På tross av all forgjengelighet er det faktisk slik at menneskets kropp på mange måter er mindre fallen enn menneskets ånd og sjel. "Lysten til det onde i mitt hjerte" er meget sterke ting. Dette griper Kristus fatt i på skjærtorsdag og langfredag, forsoningen skjer, synden sones, men døden seirer. I første omgang, slik den igjen og igjen seirer, i første omgang.

Men så, en morgen, på tross av alt, skal lyset fordrive mørket. Vi som ennå har døden foran oss og lever i dødens verden, må leve i tro og tross. Men, som Kaj Munk sier: La dem bare slå oss i hjel langfredag. Vi lurar dem påskemorgen.

TORBJØRN HOLT
Sjømannsprest/daglig leder
Sjømannskirken i London

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 14.06. 2006 foretatt følgende tilsetning:

Odd Gjøen som fengselsprest ved Ullersmo fengsel.

Vi har mottatt bekreftelse på at han tar imot stillingen.

Agder og Telemark bispedømme

Tilsettinger i Agder og Telemark bispedømme:

Menighetsprest Åsta Ledaal er tilsatt i et 3 års vikariat som sokneprest i Trefoldighet prestegjeld i Arendal prosti.

Kapellan I Øyvind Ødegaard er tilsatt i en 3 årig prosjektstilling som spesialprest/institusjonsprest i Arendal prosti/Arendal kommune.

Stavanger bispedømme

Tilsetting av kapellan i Sandnes prosti med særlig tjeneste i Hana sokn, i Stavanger bispedømme.

Stavanger bispedømmeråd har i sitt møte 16.06.2006 tilsatt Synøve Roalkvam som kapellan i Sandnes prosti med særlig tjeneste i Hana sokn, i Stavanger bispedømme.

Tilsetting av sokneprest i Tungenes prosti med særlig teneste i Hesby sokn, Finnøy i Stavanger bispedømme.

Stavanger bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 16.06. 2006 Rune Andreassen som sokneprest i Hesby sokn, Finnøy i Tungenes prosti, i Stavanger bispedømme.

De tilsatte har bekreftet at de tar imot stillingene.

Møre bispedømme

Tilsetjing av sokneprest i Norddal sokn under Austre Sunnmøre prosti :

I møte 08.06.06 har Møre bispedømmeråd tilsett Morten Gravdal som sokneprest i Norddal sokn i samarbeidsområdet Norddal, Stordal, Ørskog og Skodje under Austre Sunnmøre prosti.

Den tilsette har skrifflig gjeve melding om at han tek i mot stillinga og kan tiltre i september.

SØKERE

Tunsberg bispedømme

Oversikt over søkere til ledig stilling i Tunsberg bispedømme som prostiprest i Hallingdal prosti:

1. Ønsker ikke sitt navn offentliggjort, f. 68, mann
2. Ønsker ikke sitt navn offentliggjort, f. 53, mann
3. Ønsker ikke sitt navn offentliggjort, f. 47, mann

Hvis alt går etter planen vil tilsetting skje i bispedømmerådets møte 23. august.

LEDIGE STILLINGER

Oslo bispedømme

Fengselsprest - Oslo fengsel.

Den ene av de to stillingene som fengselsprest ved Oslo fengsel er ledig. Oslo fengsel ligger i bydel Grønland og hører under Domprostiet. Fengselet er et lukket fengsel med ca 400 innsatte og er Norges største. Fengselet er organisert i tre avdelinger, avd. A (Botsfengselet) med 150 innsatte, avd. B (Bayern) med 230 innsatte og avd. C (Stifinner'n) med 20 innsatte. For tiden er det omtrent like mange varetekstsinnatte som domsinnsatte.

Rundt 450 personer har Oslo fengsel som sin arbeidsplass. De fleste er fengselsbetjenter, men det er også flere som arbeider innenfor "importerte tjenester" som skole, helse-avdeling/psykiatrisk team, sosialkonsulenter o.a. Prestene har sitt selvstendige arbeid, men i et tett samfunn som fengselet er, kreves det også vilje og evne til tverrfaglig samarbeid med de ulike yrkesgruppene.

Hovedtyngden av fengselsprestenes arbeid ligger innenfor sjelesorg og samtaler med innsatte. Det er til tider stor pågang fra innsatte som ønsker samtale med prestene. Prestene har også jevnlig gudstjenester og samtalegrupper/bibelgrupper. Gudstjenestene fordeles mellom prestene og enkelte kristne organisasjoner, for tiden Kirkens Bymisjon og Frelsesarmeen. Prestene samarbeider med menigheter og organisasjoner og legger til rette for at disse kan avholde ukentlige møter og sosiale fellesskap med innsatte. Prestene legger også til rette for at innsatte med en annen tro enn den kristne får anledning til å utøve sin religion og sitt livssyn. Det avholdes ukentlig fredagsbønn for muslimske innsatte. Prestene forretter også ved enkelte kirkelige handlinger, både for innsatte og deres pårørende og enkelte ganger for ansatte. Det er innarbeidet i fengselet at prestene gir veiledning, holder foredrag m.v. overfor ansatte omkring arbeidet med mennesker i sorg og krise, etiske spørsmål og annet.

For tiden er fengselsprestene ved Oslo fengsel del av LRS-teamet i Oslo.

Til stillingen kreves det først og fremst interesse og motivasjon for fengselsarbeid,

men bred menighetsmessig erfaring og/eller erfaring fra relevant institusjon eller organisasjon vil være en fordel. Det vil også være nyttig med pastoral-klinisk utdanning. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Tjenesten skal utføres i samsvar med Den norske kirkes ordning og tjenesteordning for fengselsprester fastsatt ved Regjeringens res. 20. nov. 1997 med senere endringer. Videre plikter fengselspresten å rette seg etter regelverket i "Lov om gjennomføring av straff" av 18. mai 2001 nr 21 med senere endringer. Stillingen står under tilsyn av Oslo biskop. Domprosten i Oslo er nærmeste overordnede.

Stillingen lønnes i kode 1465 Spesialprest, lønnstrinn 51 - 63. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

For nærmere opplysninger kontakt fengselsprest Terje Auli, tlf 23301500 eller 41534542.

Skriftlig søknad med CV, godkjente vitnemål, relevante adresser og referanser må være Oslo bispedømmeråd, postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende innen 25. august 2006.

Oslo bispedømme

Sokneprest i Søndre Aker prosti med Lambertseter sokn som tjenestested.

Søndre Aker prosti utgjør sørøstre del av Oslo by og har 8 prestegjeld og 12 sokn. Folketallet er 119 333 (2005) og medlemstallet i Den norske kirke er 85 903 (2005).

Lambertseter sokn hører til i Nordstrand bydel og har en befolkning på 9 959 (2005) og et medlemstall i Den norske kirke på 7 758 (2005). Det har vært et generasjonsskifte i befolkningen og mange yngre mennesker har flyttet inn.

Bebyggelsen er konsentrert på et lite geografisk område og består vesentlig av boligblokker og noen rekkehus og med store grøntarealer omkring. Lambertseter var Oslos første drabantby.

Lambertseter sokn har ett prekensted, Lambertseter kirke. Kirken ble innviet i 1966, og er en moderne arbeidskirke som rommer 350 mennesker i kirkerommet og et par hundre i tilstøtende menighetssal. Kirkerommet er

stilrent og romslig og har flott akustikk. Menigheten har de senere år investert mye i utsmykning av kirkerommet, kjøpt nye kirke-tekstiler og oppgradert teknisk utstyr som gjør det anvendelig til ulike gudstjenesteformer. Kirkebygget består av mange rom som dekker de fleste formål: Menighetssal, kirkestue, kapell, kontorer og ungdomslokaler.

Gudstjenesten er menighetens hovedsamling, og det satses mye på et utviklende gudstjenestearbeid med stor åpenhet både for tradisjonelle og nyskapende gudstjenesteuttrykk. Menigheten har etablert årlige stor-samlinger som bydelsgudstjeneste, kjøpesentergudstjeneste og påskejazzgudstjeneste.

Det har vært en økende gudstjenestedeltakelse, og det er i gjennomsnitt 120 mennesker til gudstjeneste. Det gjennomføres dåpsamtaler med over hundre foreldrepar årlig, mens vel femti av barna døpes her. Det er 30 konfirmanter årlig, prestene vier noen titalls brudepar i året, et mindretall av dem i Lambertseter kirke. Det er et noe synkende antall begravelser, ca. 130 (2005), som fordeles på menighetens to prester og sykehjemsprest.

Lambertseter menighet er forsøksmenighet i trosopplæringsreformen og har et særskilt fokus på arbeid blant ungdom mellom 11 og 18 år. Prosjektet ledes av en prosjektleder/ungdomsprest i hel stilling, men hele staben engasjeres i utviklingen av prosjektet.

Det er foreninger for NMS, Normisjon, flere kirkeringer, bønnegrupper og bibelgrupper og et kirkekor. Menigheten har eget misjonsprosjekt og flere utsendinger i misjonstjeneste. En aktiv menighetspleie lønner diakon i halv stilling som vektlegger besøkstjeneste og sorgegrupper. I barnesektoren finnes det babysang, knøttekor, søndagskole, barnekoret Lambert, familiespeider og gruppe for aleneforeldre med førskolebarn. I ungdomssektoren finnes Junior-KIKK og KIKK (Klubben i Kirke-Kjelleren) og et ledertreningprogram TØFF (Trening og Øvelse For Fjorårskonfirmanter). Menigheten har et eget program for dåpsopplæring og for kirke-skole samarbeid. Et kursutvalg inviterer hvert halvår til kurs av ulik art, bl a Alpha-kurs. "Midt i livet" og "Fotball, kaffe og vafles" er andre arbeidsgrener i virksomhet for den voksne del av menigheten.

Menigheten har også nær kontakt med Tro og Lys, et arbeid for og med psykisk utviklingshemmede. Det er utviklet et godt samarbeid med Nordstrand og Bekkelaget prestegjeld om felles gudstjenester, kurs og administrative oppgaver.

I soknet er det to barne- og ungdomsskoler og en videregående skole. Det er et sykehjem med egen sykehjemsprest i halv stilling og trygdeboliger, dagsenter og et eldresenter.

Menigheten har et godt samarbeid med bydel, frivillighetssentral, skoler, barnehager og eldre-institusjonene og nærmiljøet for øvrig. Fokus på utadrettet virksomhet og kontakt med lokalmiljøet vil stå sentralt i sokneprestens tjeneste.

Staben består av sokneprest, kapellan, ungdomsprest/prosjektleder, sykehjemsprest (50 %), diakon (50%), menighetsforvalter/kirkeforvalter, klokker, kontor og noen medarbeidere i mindre, lønnete engasjementer, foruten en rekke frivillige medarbeidere på de ulike sektorer. Det er godt samarbeid i staben og med de frivillige medarbeiderne.

Se for øvrig menighetens hjemmeside www.lambertseterkirke.no

I prostiet holdes ukentlige morgensamlinger for prestene og månedlige sokneprestsamlinger som ledes av prosten.

Som sokneprest ønskes en person som kan være en åndelig, visjonær og strategisk leder som evner å inspirere til engasjement og kreativitet, utløse ressurser og sette visjoner ut i praksis. Soknepresten må være med på å utfordre og utruste menigheten gjennom bibelforankret og aktuell forkynnelse som berører den enkeltes og menighetens liv. Presten må ha en diakonal bevissthet, evne til utadrettet, kontaktskapende virksomhet, ha gode samarbeidsevner, administrativ dyktighet og kunne jobbe selvstendig så vel som i team.

Soknepresten har sitt tjenestested i Lambertseter sokn. Enkelte tjenester ellers i prostiet kan også bli pålagt av prosten.

Målformen er bokmål.

Sokneprestboligen (1966) ligger i Langbølgen 33 like ved kirken. Den inneholder stor stue med spisekrok, en liten stue, kjøkken og tre soverom. Boligen ble totaloppusset i 1999 og har garasje.

Oslo bispedømmeråd ønsker flere kvinner i ledende prestepstillinger. Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes i kode 0930 - sokneprest, i lønnsplanet l.tr. 51 - 63. Pensjonsinnskudd i Statens pensjonskasse. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til Søndre Aker prosti ved prost Tore Kopperud/prostikonsulent Sigrid Schjander-Larsen 23167280 eller til Lambertseter menighetskontor ved kapellan Øyvind Monstad/menighetsforvalter Anders Bacher-Grøndahl Eide 21938910.

Skriftlig søknad med CV, godkjente vitnemål, relevante attester og referanser må være Oslo bispedømmeråd, postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende *innen 25. august 2006*.

Hamar bispedømme

Sokneprest i Vinger og Odal prosti, med Vinger sokn (Kongsvinger) som tjenestested.

Prostiet omfatter Kongsvinger, Eidskog, Nord-Odal og Sør-Odal kommuner. Prostiet er tjenestedistrikt og betjenes av 11 prester.

I forbindelse med innføring av ny tjenestestedordning, omgjøres en av prestepstillingene i Vinger til sokneprest i Vinger sokn.

Vinger sokn (ca. 11.000 medlemmer) utgjør sentrum i Kongsvinger kommune (ca. 17.000 innb) som ligger lengst sør i Hedmark fylke. Det er 9 mil til Oslo, 6 mil til Gardermoen, 10 mil til Hamar og 3 mil til Charlottenberg i Sverige. Til Oslo og Gardermoen er det svært godt utbygd busstilbud.

Kommunen er et handelssentrum med godt utbygd skoletilbud på videregående nivå og Høgskolesenter. Kommunen har et godt kulturtilbud, sykehus, fengsel og arbeidsplasser innenfor industri, data og statistikk.

Brandval og Austmarka sokn utgjør landområdene i kommunen og alle ansatte i de tre soknene har arbeids- og kontorfellesskap i nye lokaler nær Vinger kirke. Kirken er en 300-år gammel korskirke. Kontorene ligger i Herdahl-salen som også rommer menighetssal, møtelokaler, konfirmantrøm etc. De andre ansatte i

soknet er prost som gjør tjeneste som menighetsprest i soknet, kapellan, kantor, kateket og kontorleder. Austmarka sokn betjenes også av disse. I kontorfellesskapet er også kirkevergen, hans sekretær, prostipresten, sokneprest, diakon, menighetssekretær og kantor i Brandval. De tre soknene i kommunen utgjør et samarbeidsområde. Dette gjelder både prester og fellelrådsansatte. Beredskap utføres i samarbeid med Solør prosti og fordeles på 15 prester i to de prostiene.

Vinger sokn har trosopplæringsprosjektet "Barn inntar kirken" for aldersgruppen 0-6 år. Det er ansatt administrativ ledelse av prosjektet som ellers utføres av alle ansatte. Det søkes også om flere prosjekt både i kirke-kommunen og i prostiet.

Menighetsrådet har organisert mye virksomhet gjennom utvalg som arbeider med gudstjenester, kultur, kirkebygget, barne- og ungdomsarbeid/dåpsopplæring, diakoni, internasjonalt/flerkulturelt arbeid. Det er et godt samarbeid med Kongsvinger bedehus der NMS, NLM og Normisjon har arbeid. Det er også et godt samarbeid med de andre kirkesamfunnene i byen gjennom et eget samarbeidsutvalg.

Antall konfirmanter, dåp og begravelser pr. år ligger alle på ca. 100. Det er tre barneskoler, to ungdomsskoler og to videregående skoler i byen. Fem institusjoner for eldre betjenes også regelmessig.

Både Kongsvinger sykehus og Kongsvinger fengsel har egne prester ansatt.

Det er boplikt, og til stillingen hører det en romslig, sentralt beliggende kommunal tjenestebolig i god stand. De som blir tilsatt må rette seg etter de regler og de bestemmelser som måtte bli truffet om leie, bruk og eventuell flytting av bosted. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleielovens § 11.3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Vi søker en prest med erfaring som kan lede og koordinere et variert menighetsarbeid i byen og samtidig samarbeide nært med både ansatte, folkevalgte og frivillige. Barne- og ungdomsarbeidet er prioritert og alle ansatte samarbeider om dette. Det er satt i gang arbeid med gudstjenesteutvikling og her vil soknepresten være en viktig aktør.

Mer informasjon om arbeidet i soknet kan du få ved på gå inn på hjemmesiden www.kongsvinger.kirken.no

Målformen i kirke og skole er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i l.tr 51 - 63. Innskudd til Statens pensjonskasse. Tjenestetelefon, skyssgodtgjørelse og tilskudd til tjenestedrakt dekkes av bispedømmerådet etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetning skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetning i staten, samt Tjenesteordning for menighetsprester. Prestene må finne seg i endringer i tjenesteordning og instruks, jf tjenesteordningen.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse prost Ingrid Vad Nilsen, tlf. 62886680/90174183 eller leder i Vinger menighetsråd, Inge Walla på tlf. 90996612.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes: Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 HAMAR innen 25.8.2006.

Hamar bispedømme

Prostiprest i Hadeland og Land prosti.

Det er ledig stilling som prostiprest i Hadeland og Land prosti. Prostiet dekker fem av de sørligste kommuner i Oppland fylke: Lunner, Jevnaker, Gran, Søndre Land og Nordre Land med til sammen ca. 35 000 mennesker.

Det er 13 fast tilsatte menighetsprester i prostiet og til sammen 14 sokn. Avstand til Oslo er 5,5 mil fra Lunner og 15 mil fra Nordre Land.

Prostipresten går inn som den 13. menighetspresten i prostiet og gjør tjeneste ved kollegaers ferie og fritid, ved sykdom og permisjoner med mer. I tillegg skal prostipresten avlaste prosten.

Arbeidet kan i noen grad legges opp etter prostiprestens ønsker. Arbeidsplanen legges opp av prosten i samarbeid med prostipresten.

Prostesetet er i Gran. Her er det kontorfellesskap med alle kirkelig ansatte i Gran kommune. Prostipresten disponerer egen

bærbar PC og mobiltelefon.

Prestene i prostiet møtes regelmessig til gudstjeneste, faglig arbeid og felles planlegging.

Prostipresten går inn i beredskapsordning med prestene i prostiet.

Det er ikke tjenestebolig til stillingen, men vi vil være behjelpelig med å skaffe bolig.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer

Stillingen lønnes i kode 0922 kapellan lønnsstrinn 44 - 50 eller 0930 sokneprest lønnsstrinn 51 - 68, avhengig av ansiennitet. Innskudd i Statens pensjonskasse. Telefon og skyss dekkes av Hamar bispedømmeråd i henhold til regulativ og avtaler.

Tilsetning skjer i henhold til gjeldene regelverk og tjenesteordning for menighetsprest i Den norske kirke. Ny tjenesteordning for menighetsprester innføres i løpet av høsten 2006 og den som tilsettes må rette seg etter endringer som kan komme som følge av dette.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Ragnar Granaasen, tlf. 61335205 eller 91862635 eller Hamar bispedømmeråd tlf. 62550350.

Søknad med CV, nødvendige vitnemål, attester og referanser sender Hamar bispedømmeråd, postboks 172, 2302 Hamar eller hamar.bdr@kirken.no innen 25.8. 2006.

Hamar bispedømme

Sokneprest i Valdres prosti, med særskilt arbeidsområde/tjenestested Nord-Aurdal i Hamar bispedømme.

Det er ledig stilling som sokneprest i Valdres prosti med tjenestested i Nord-Aurdal i Hamar bispedømme. Folketallet er ca. 6500, fordelt på seks sokn: Aurdal med Aurdal kirke (1737), Tingnes med Tingnes kirke (1972), Tisleidalen med Tisleidalen kirke (1958), Svenes med Strand kirke (1735), Ulnes kyrkje med Ulnes middelaldersteinkyrkje og Skrautvål med Skrautvål kyrkje (1770). I tillegg kommer Aurdal fjellkirke (1966), som er en privat stiftelse. Det er ellers flere bedehus og

grendehus med enkelte faste gudstjenester.

De seks soknene betjenes av to prester; prost og sokneprest. Prosten bor i Aurdal, mens soknepresten har bolig på Fagernes.

Det er boplikt til stillingen i kommunal prestebolig. Boligen er bygd i 1970 og ligger i nærheten av Tingnes kirke med utsyn over Strandefjorden. Hovedetasjen er på 140 kvm. og inneholder stor vinkelstue, kjøkken, tre soverom, bad og WC. Underetasjen består av to soverom, bad og WC, hjemmekontor og bod, foruten garasje. Elektrisk oppvarming, vedovner og peis. Boligen trenger noe oppussing og dette vil bli tatt opp med kommunen. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleielovens § 11.3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Kirkekontoret i Nord-Aurdal har plass i Rådhuset på Fagernes, som også er administrasjonssenter for Valdres-regionen. Avstanden fra presteboligen til Aurdal kirke er 12 km, Tisleidalen 18 km, Skrautvål 7 km, Strand 5 km og Ulnes 11 km. Foruten prost og sokneprest, er det tilsatt prostiprest i 50 pst. stilling med faste oppgaver også i Nord-Aurdal. Det er tilsatt kantor, diakon og kirkeverge i hele stillinger, foruten deltidsorganister, to kirkegårdsarbeidere og kirketjenere.

Prestene har hver sine tjenesteuker. Konfirmantundervisningen foregår på ettermiddagstid med konfirmasjon i mai. Soknepresten har ansvaret for konfirmantundervisningen i Tingnes, Svenes og Ulnes. Konfirmantkullene ligger på omkring 70 til sammen. Det er ca. 80 gravferder i året, ca. 80 dåp og ca. 10 vigslar. Som prestens stedfortreder må soknepresten regne med en del tjenester i den forbindelse. Prestene har også tjeneste på Aurdalsheimen og på distriktspsykiatrisk avdeling i Aurdal. Ny tjenesteordning innføres høsten 2006, dette vil medføre en del endringer i sokneprestens gjøremål. I Nord-Aurdal benyttes begge målformer. Nynorsk i Ulnes og Skrautvål og bokmål i de øvrige menighetene. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Det er kirkekor og barnekor i Tingnes. Ellers drives noe barne- og ungdomsarbeid, foruten aktivitet i lag og foreninger innen ulike organisasjoner. Folk flest er positive til kirken sin

rolle i nærmiljøet, og menighetsrådene arbeider godt.

Det er seks barneskoler i kommunen, Nord-Aurdal ungdomsskole ligger på Fagernes og Valdres videregående skole på Leira. På Leira ligger også Valdres Folkehøgskule, som bidrar positivt i menighetslivet. Det er gode kommunikasjoner i alle retninger med faste bussforbindelser til Oslo, Bergen, Gjøvik, Lillehammer og Gol. Fagernes lufthavn har flyruter mellom Gardermoen og Bergen.

Vi ønsker en prest med utstrakt samarbeidsvilje og samarbeidsevne og som kan jobbe i team.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i l.tr 51 - 68. Innskudd til Statens pensjonskasse. Tjenestetefon, skyssgodtgjørelse og tilskudd til tjenestedrakt dekkes av bispedømmerådet etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetning skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetning i staten, samt Tjenesteordning for menighetsprester. De som tilsettes må rette seg etter endringer i endringer i tjenesteordning og instruks, jf tjenesteordning for menighetsprester i Den norske kirke.

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til prosten i Valdres, tlf. 91386850 eller Hamar bispedømmekontor tlf. 62550350.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes: Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 HAMAR innen 25.8.2006.

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Ringerike prosti med Ullerål sokn som tjenestested.

Ringerike prosti omfatter kommunene Ringerike og Hole og består av 5 prestegjeld og 11 sokn. Samlet folketall i prostiet er ca 32000. I Ullerål sokn bor ca 4000 innbyggere (derav 3521 kirkemedlemmer). Folketallet er stigende, blant annet på grunn av planlagt boligbygging.

Ullerål kirke ble vigslat på første søndag i advent 2004 og er en moderne arbeidskirke med mange muligheter. Siden menigheten i flere tiår har hatt tilhold i 1. byggetrinn, har

mange valgt å bruke andre kirker til sine kirkelige handlinger. Det er grunn til forventet økning i antall kirkelige handlinger i den nye kirken. Årlig gjennomsnitt er knapt 10 døpte, noen få vielser og ca 20 konfirmanter. Årlig antall gravferder ligger på rundt 30.

Ullerål kirke har 350 sitteplasser, 3 menighetssaler, kontorlandskap med 6 kontorer. Kirken er mye brukt til konserter, og det arrangeres ulike konferanser og arrangementer i kirkens lokaler.

I tråd med den nye tjenesteordningen utlyses denne stillingen med Ullerål sokn som tjenestested, men med hele prostiet som tjenestestedistrikt. Ullerål har vært eget sokn fra 1984 og tilhørt Haug prestegjeld. Fortsatt vil sokneprestene i Haug sokn og Ullerål sokn ha et utstrakt samarbeid, med særlig hensyn til oppsett av gudstjenestelister og fordeling av uketjenester.

Ullerål menighet betjenes av sokneprest, soknediakon (felles med Haug og Hønefoss sokn), organist i 80% (på deling med Haug), kontorsekretær i 60% (på deling med Haug) og kirketjener i 60%. I tillegg gjøres en stor, ulønnet innsats av menighetens daglige leder og husmor. Dessuten har menigheten et stort team av frivillige som trår til i forbindelse med ulike arrangementer og aktiviteter.

Det holdes gudstjenester i Ullerål kirke annenhver søndag. I tillegg holdes en del kveldsgudstjenester i Haug og Ullerål sokn spesielt tilrettelagt for psykisk utviklingshemmede. Nærmeste nabo til kirken er to trygdeblokker, hvor kirken betjener utfører besøksvirksomhet og arrangerer eldretreff. Austjord rehabiliteringssenter ligger i soknet og innbefatter blant annet Austjord hospice med 4 senger. I tillegg har menigheten besøksvirksomhet og arrangerer andakter og fest-samvær på Østlandske Blindhjems arbeids-hjem.

Barneforeningen "Solgløtt" samles annenhver uke og er et tilbud til barn i alderen 4-12. En gang i måneden samles en åpen bibelgruppe i kirken, og dessuten finnes foreninger for indre- og ytre misjon. Kirkeringen har også sine faste, månedlige møter i kirken. Menigheten inviterer til "åpen kirke" hver tirsdag ettermiddag. I tillegg arrangeres ukentlig formiddagskafé. Det har vist seg vanskelig å

bygge ut eget ungdomsarbeid lokalt, men arbeidet som drives i regi av Ringerike Tensing, samler ungdom fra hele distriktet.

I soknet ligger Ullerål barneskole og Hov ungdomsskole. Det er godt samarbeid mellom skole og kirke, med regelmessige skolegudstjenester.

Vi søker en prest med gode samarbeidsevner og lederegenskaper, og med vilje og evne til å bidra til trivsel og godt fellesskap i stab og medarbeiderflokk.

Prostiet er i ferd med å avslutte implementeringen av de nye tjenesteordningene, og i dette arbeidet har en viktig ledetråd vært ønsket om å kunne stå mer samlet om tjenesten i prostiet. Det er gode tradisjoner å videreføre på flere felter, og ikke minst gir Ulleråls nye kirke gode muligheter for nytenkning og nysatsing.

Det er ingen boplikt knyttet til stillingen.

Skyssgodtgjøring for alle tjenestereiser etter Statens regulativ.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Tunsberg bispedømme gir sine arbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 sokneprest, lønnsnivå 51-63 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskaper. Nærmere bestemmelser om tjenestep oppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til sokneprest Leif Thoresen, tlf 32133044, mobil 917 26 143, eller prosten i Ringerike, Jan Otto Myrseth, tlf 32181520, mobil 99518280, evt Tunsberg bispedømme-kontor tlf 33354300.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v.
- avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenestestedistrikt.

Søknad m/CV, relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 28.august 06.

Bjergvin bispedøme

Bjergvin bispedøme sin visjon er å gjera Kristus kjend, trudd, elska og etterfølgd.

Det er ledig stilling som kapellan med tenestestad i Askvoll sokn og tenestedistrikt i Sunnfjord prosti.

Askvoll ligg i Sunnfjord prosti i Bjergvin bispedøme. Askvoll kommune er ein kystkommune som byr på vakker og variert natur med gode høve til friluftsliv og naturopplevingar både på sjø og land. For meir informasjon om Askvoll: Sjå www.askvoll.kommune.no.

Soknet har samanfallande grenser med kommunen. Folketalet er om lag 3200. Frå 2006 vart den kyrkjelege verksemda omorganisert til eitt sokn. Det er tre kyrkjer, Askvoll, Vilnes og Holmedal. Dessutan er det kapell i Kvammen, Stongfjorden, Værlandet og Bulandet. Prestegjeldet har såleis sju gudstenesteadar. Talet på forordna gudstenester i soknet er III. I fjor var gjennomsnittleg gudstenestedeltaking for heile soknet 69 personar. Statistikken viser følgjande tal: 45 gravferder, 35 døypte, 45 konfirmantar og 5-10 vigslar.

Det er seks grunnskular, tre av dei er kombinerte barne- og ungdomsskular. Samarbeidet mellom kyrkje og skule fungerer godt. Sjukeheimen er sentralt plassert i Askvoll. Her har prestane andakt om lag annankvar veke. Det er misjons- og sundagsskulearbeid i dei fleste krinsane. Yngresarbeid i Værlandet, Bulandet og Holmedal og ungdomsklubb i Kvammen. Det er og eit kyrkjekor og fleire andre kor som deltek ved ulike høve.

I soknet er det sokneprest, kapellan, organist (70 %), kyrkjevevjer (100%), sekretær (80%). Elles er det fleire deltidstillingar knytt opp mot den enkelte kyrkja/kapellet og kyrkjegardane. Kyrkjekontoret er bra utstyrt og sentralt plassert i Askvoll sentrum.

Prestane har kvar sine tenesteveker. Gudstenestene vert fordelt mellom prestane etter plan. Det er utarbeidd arbeidsfordelingsplan for prestane. Konfirmantundervisninga går føre seg i skuletida og følgjer skuleåret. Det vert halde konfirmantundervisning på tre av skulane. Kapellane har eit særskilt ansvar for tilrettelegging og planlegging av konfirmantida og har undervisningsansvar for to av dei tre konfirmantklassane.

Det er vedteken planar for dåpsopplæring, for "Samarbeid heim - skule - kyrkje" og for diakoni i soknet. Ved kvar kyrkje/kapell er det kyrkjelydsutval.

Kapellane vil få eit særskilt ansvar for dåpsopplæringsplan og samarbeid heim-skule-kyrkje. Kapellane er vara for soknepresten i soknerådet.

Det vert søkt etter ein prest med interesse for heilskapleg kyrkjelydsarbeid og som i samarbeid med sokneråd og sokneprest vil vere ein pådrivar i trusopplæring med satsing på born og unge gjennom rekruttering og oppfølging av uløna medarbeidarar.

Sameleis vil samarbeid med kyrkjelydsutvala om gudstenestefornyng vere eit prioritert satsingsområde i tida som kjem. Soknerådet ønskjer å auka lokal medverknad ved gudstenestene. Søkjarar bør vere interessert i og ha evne til å sjå og rekruttere uløna medarbeidarar til medansvar for gjennomføring av gudstenestene. Samarbeidsevne og evne til å leia medarbeidarar i samband med planlegging og gjennomføring av gudstenesta vil verta etterspurt.

Avstandane frå kyrkjekontoret er som følgjer: 15 km til Kvammen kapell, 15 km til Stongfjorden kapell, 8 km til Holmedal kyrkje. Til Vilnes kyrkje er det 15 min med ferje og 7 km veg. Til kapellet i Værlandet tek det 30 min med båt. Frå Værlandet vidare til Bulandet er det 10 min køyring. Til desse reisene nyttar ein oftast skyssbåt og drosje.

Det går hurtigbåt til Bergen med to daglege avgangar med ei reisetid på to og ein halv time. Til Førde tek det ein time med bil.

Prosten leier prestetenesta i prostiet og kallar inn prestane til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellesskap, orientering og drøfting. Prosten ønskjer å stimulere til teamutvikling mellom prestane og tverrfagleg samarbeid mellom dei ulike faggruppene i prostiet.

Prosten går inn i samarbeid om beredskapsvakt med dei andre prestane i prostiet.

Både sokneprest og kapellan bur i Askvoll sentrum. Tenestebustaden for kapellan er ein kommunal bustad frå 1960-talet. Ei større oppussing av huset vart gjort på midten av -90-talet. Huset ligg sentralt og fint til i eit etablert bustadområde. Frå bustaden er det

flott utsikt over innseglinga til Askvoll.

I hovudhøgda er det stove, kjøkken, toalett og bad. I kjellaren 3 soverom, bad, vaskerom og bod. I loftshøgda er det eit soverom og ei loftsstove. Oppvarming skjer ved elektrisitet og vedfyring. Det er innbygd garasje i bustaden. Rundt huset er det hovudsakleg plen. Huset er praktisk og godt å bu i med gangavstand til kontor og kyrkje, barnehage, skule, butikkar og helsesenter. I samband med presteskifte vil huset bli renoverert.

Nynorsk er målføre i kommunen. Søkjarar må meistre begge målføre. Det er tilbod om arbeidsretteleing i bispedømet. Kvinner vert oppmoda om å søkja.

Stillinga vert løna i stillingskode 0922 kapellan, i lønsspenn 44-50. Pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert godtgjort etter gjeldane regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar.

Nærare opplysningar om stillinga kan ei få ved å venda seg til prost Reidar A. Knapstad, tlf 57828180 eller personalleiar Liv. R. Ågotnes ved bispedømekontoret, tlf 55306484.

Søknadar med CV, referansar og kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømekontor, pb.1960, 5817 Bergen.

Søknadsfrist: 10. september 2006.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Fosen prosti med Stadsbygd, Rissa, Hasselvika og Sør-Stjørna sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Fosen prosti som tjenestedistrikt og Stadsbygd, Rissa, Hasselvika og Sør-Stjørna sokn som tjenestested. Den som tilsettes må påregne å gjøre noe mer tjeneste i resten av prostiet enn det som normalt tilligger en soknepreststilling.

Soknene tilsvarer Rissa kommune som har ca 6.400 innbyggere. Kommunen ligger på Fosen og avstandene til Trondheim er ca 1 time. Mange som bor her pendler til Trondheim.

I Rissa sokn er det ca 3000 kirkemedlemmer, i Hasselvika sokn ca 385, i Sør-Stjørna ca 1150 og i Stadsbygd sokn ca 1650 kirkemedlemmer.

Soknepresten har nå sete i Stadsbygd og Sør-Stjørna menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Rissa kirke som den eneste steinkirke fra 1888, Rein kirke fra 1932; Stadsbygd kirke fra 1842, Hasselvika kirke fra 1951, Frengen kirke fra 1972 og Ramsvik kirke fra 1909.

Menighetene betjenes av 2 sokneprester, som har tjenesteuker i alle 4 sokn. I hele prostiet er det i tillegg til prosten 9 menighetsprestestillinger.

Kontorsted er Rissa kirkekontor, som ligger i Rissa Rådhus. Her er det kontorfellesskap for kirkeverge, diakon, menighetssekretær, organist, sekretær, 2 sokneprester og prosten. I fellesrådsområdet er det også stillinger for kirketjenere og kirkegårdsarbeider.

Kirkelig statistikk for menighetene(2004): 77 dåp, 62 begravelser, 25 vielser og 99 konfirmanter samt 98 forordnede gudstjenester i året.

De største utfordringene for menigheten er innenfor barne- og ungdomsarbeidet, herunder konfirmentarbeidet.

Soknepresten vil få ansvar for konfirmentene i Stadsbygd og i Sør-Stjørna sokn. De siste årene har konfirmentene kunnet velge mellom ulike grupper etter interesser.

I Stadsbygd har menigheten KRIK samlinger på fredagskveldene. Her er det også en småbarnsgruppe, som har samlinger annenhver onsdag.

I Sør-Stjørna driver menighetsrådet Stjørna fritidsklubb som har aktivitet flere kvelder i uken for forskjellige aldersgrupper. Menighetssekretæren er daglig leder for denne.

Ellers gjennomføres det skolegudstjenester i adventstiden og det gis tilbud til skolene om "Vandring gjennom bibelen" for 5. klasse.

I kommunen er det et rikt sang og musikkliv som kirken samarbeider godt med.

Skoletilbudene i kommunen er gode, Rissa har også videregående skole. Når det gjelder videre informasjon om skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises det til blant annet kommunens hjemmeside: www.rissa.kommune.no, hvor man også finner en link til kirken. Ellers vises også til og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor barne- og ungdomsarbeid.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategiske plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns-sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjons-evne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Rissa kommune vil bygge ny bolig i boligfelt på Stadsbygda. Mange som bor her arbeider i Trondheim.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen barne- og ungdomsarbeid.
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-63. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Fosen tlf. 73852897.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 8. september 2006. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Sør-Innherad prosti med Stiklestad, Vera, Vinne og Vuku sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Sør-Innherad prosti som tjenestedistrikt og med Stiklestad, Vera, Vinne og Vuku sokn som tjenestested.

Soknene tilsvare Verdal kommune som har ca 13000 innbyggere. Kommunen ligger i nordre del av Sør-Innherad prosti. De innbyrdes avstandene mellom kirkene og kirkekontoret er ikke mer enn ca 20 km. Unntaket er Vera kirke som ligger 60 km fra sentrum.

I Stiklestad sokn er det 9178 kirke-medlemmer, i Vinne sokn 2033, i Vuku sokn 1694 og i Vera sokn 28 kirke-medlemmer. Soknepresten har nå sete i Stiklestad sokneråd og Vera menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Stiklestad kirke er en middelalderkirke fra 1100-tallet i stein. Verdalsøra kapell er en arbeidskirke som også rommer kirkekontor. Vuku kyrkje og Vinne kyrkje er trekirker fra hhv 1655 og 1817. Vera kirke er en trekirke fra 1899.

Menighetene betjenes av 2 sokneprester. I tillegg gjør prost og prostiprest tjeneste i soknene, noe som utgjør ca 1 stilling. I tillegg er det kateket og diakon i hele stillinger. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostipresten 7 menighetsprestestillinger. Det er dessuten sykehusprest ved sykehuset Levanger. Kontorsted er Verdalsøra kapell. Her er det kontorfellesskap med daglig leder for menighetsrådene, diakon, kateket, og 3 kantorer, klokkere, kontorfullmektig, kirketjenere og gravere. Staben teller ca 15 personer i hel- eller deltidstillinger.

Kirkelig statistikk for menighetene (2004): 177 dåp, 102 begravelser, 32 vielser og 160 konfirmanter. Det er 140 forordnede gudstjenester i året.

Barne- og ungdomsarbeidet i menighetene er hovedsakelig knyttet til barnehagesamlinger ved kirkeårshøytidene og konfirmantarbeid. Begge disse satsningsområdene har stor oppslutning. Konfirmantarbeidet ledes av kateketen, som fordeler konfirmantarbeidet mellom kateket og de to sokneprestene. Kirke- skole samarbeidet er godt, med blant annet stor oppslutning om skoleguds-

tenestene. Det drives et voksenkor i regi av menighetene, samt et barnegospelkor knyttet til Vuku kyrkjelyd. Samarbeidet med de kristelige organisasjonene er godt. Kirken har dessuten hatt et godt samarbeid med Baptistkirken om ungdomsarbeid.

En styrking av barne- og ungdomsarbeidet vil være en utfordring for alle de 4 menighetene i Verdal i tiden som kommer. For Stiklestad menighets vedkommende vil det dessuten være en utfordring å bygge relasjoner som kan bidra til gudstjeneste- og menighetsutvikling. Mottak av pilegrimer til Stiklestad vil også være et satsningsområde. Soknepresten vil sammen med menighetsrådet bli sentral i forvaltningen av Stiklestad som historisk sted, i nært samarbeid med Stiklestad Nasjonale Kultursenter. Det forutsettes derfor at soknepresten har et ønske om å bidra til forvaltningen av Olavsarven. Vera menighet ønsker å ha et fokus på kirkas betydning for samhold og utvikling i lokalsamfunnet

Opggavene som fungerende prost vil normalt tilligge den andre soknepreststillingen. Den nye soknepresten kan likevel måtte påregne noe tjeneste som fung. prost.

Stiklestad kirke vil i særlig grad også være prostens menighetskirke. Sokneprest og prost vil derfor måtte ha et nært samarbeid, og soknepresten vil få ansvar for å legge til rette for prostens menighetstjeneste i soknene.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunens hjemmeside: www.verdal.kommune.no. Ellers vises også til bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollegastøtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønnsammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig med boplikt. Eksisterende bolig ligger i Vinne sokn. Kommunen er innstilt på å anskaffe ny bolig i Stiklestad sokn. Boligspørsmålet vil bli

løst i samarbeid med den som tilsettes. Nærmere opplysninger om dette fås hos prosten.

Målformen i Stiklestad og Vera sokn er bokmål, mens det er nynorsk målform i Vinne og Vuku sokn. Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- har erfaring med, og interesse for arbeid blant barn og unge.
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger
- har lederegenskaper.

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-63 Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring. Kvinner oppfordres til å søke.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Sør-Innherad tlf. 74052838/97775255.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 8. september 2006. Attester vil ikke bli returnert.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Namdal prosti med Namsskogan og Røyrvik sokn som tjenestested.

Det er ledig stilling som sokneprest med Namdal prosti som tjenestedistrikt og med Namsskogan og Røyrvik sokn som tjenestested.

Soknene tilsvarer Namsskogan og Røyrvik kommuner som har henholdsvis 958 og 531 innbyggere. Kommunene ligger øverst i

Namdalen og er en del av det sørsamiske kulturområdet. Nordlandsbanen og E6 går gjennom Namsskogan kommune. Nærmeste by er Namsos og avstanden fra Trones er 96 km.

Soknepresten har sete i Namsskogan og Røyrvik menighetsråd.

I soknene er det følgende kirker: Trones kirke fra 1832/1910, Bjørhusdal kapell fra 1970, Skorovatn kapell fra 1965 og Røyrvik kirke fra 1828/1901 med kirkestue og menighetskontor i tilknytning til kirka.

Menighetene betjenes av sokneprest. I hele prostiet er det i tillegg til prosten og prostiprest, 9 menighetsprestestillinger.

Kontorsted er Trones. Her er det kontorfellesskap med kirkeverge og sekretær for presten. Røyrvik sokn har egen kirkeverge. I soknene er det også stillinger for kirketjener og organist.

Kirkelig statistikk for menighetene fra 2005: 20 dåp, 13 begravelser, 5 vielser og 11 konfirmanter samt 68 forordnede gudstjenester.

To av de forordnede gudstjenestene i Røyrvik forrettes helt eller delvis på sørsamisk. Sørsamisk språk og kultur bør ha en naturlig plass i gudstjenestelivet i begge sokn. Det samarbeides med presten for det sørsamiske området.

Det er to syke- og aldershjem som betjenes av soknepresten. Folkekirken står sterkt i Namsskogan og Røyrvik. Så godt som alle barn blir døpt og konfirmert. Det er god oppslutning om menighetens få utadrettede tiltak. Norsk Lutherisk Misjonssamband har flere foreninger i området.

De største utfordringene for menigheten er innenfor trosopplæring.

I prostiet er det blant prestene behov for supplerende kompetanse innenfor dette området.

Namsskogan kommune har en egen "innflytterpakke" med flere gode tilbud det første året.

Når det gjelder utbyggingen av skoler, barnehager, helse- og sosialtjeneste og forholdene i lokalsamfunnet/kommunen for øvrig, vises til blant annet kommunenes hjemmeside: www.namsskogan.kommune.no, www.roeyrvik.kommune.no og bispedømmets hjemmeside: www.kirken.no/nidaros.

Nidaros bispedømme arbeider etter en strategisk plan som er gitt overskriften: "Kirken i Nidaros - sammen underveis". Bispedømmet har godt utbygde personaltiltak, herunder arbeidsveiledning og kollega-støtteordning. Bispedømmet er IA-virksomhet og vårt mål er å få en balansert alders- og kjønns sammensetning i sokn/prosti samt legge til rette for mennesker med redusert funksjonsevne.

Med stillingen følger det bolig på med boplikt. Boligen er under oppføring og ferdigstilles i inneværende år. Boligen bygges i to etasjer og har et boligareal på ca 137 m². 1. etasje har kjøkken og stue, et soverom, vindfang, entre, vaskerom og bad. I 2. etasje er det 3 soverom, bad, loftsstue og 4 bodar. Garasjen er en dobbelgarasje med bod. To bad og et ekstra oppholdsrom i 2. etasje gjør boligen fleksibel og praktisk for en barnefamilie. Boligen ligger i et boligfelt på Trones med gangavstand til butikk og kontor.

Målformen i soknene er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, beredskapsordning, tjenesteoblig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.

Vi søker etter en prest som kan fylle stillingen i henhold til tjenesteordningen, de oppgaver og utfordringer som er beskrevet foran og som:

- gjerne har særskilt kompetanse innen trosopplæring
- evner å bidra til gode samarbeidsforhold, trivsel, engasjement og er kontaktskapende
- evner til å jobbe selvstendig og samtidig i fellesskap med kolleger

Stillingen er plassert i kode 0930 og lønnes i ltr. 51-63 Pensjonsskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73539100 eller prosten i Namdal tlf. 74216440.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 8. september 2006. Attester vil ikke bli returnert.

Sør-Hålogaland bispedømme

Sogneprest i Sør-Helgeland prosti med tjenestested Vega.

Vega sogn er identisk med Vega kommune. Vega er et øyrike med 1308 innbyggere, ligger i Nordland fylke på Helgelandskysten. I 2004 ble Vega ført opp på UNESCO si prestisjefylte VERDENSARVLISTE. Statusen er gitt med bakgrunn i hvordan generasjoner av fiskere og bønder gjennom de siste 1.500 år har opprettholdt en bærekraftig levemåte i et værhardt område nær Polarsirkelen, bl. a basert på den nå unike tradisjonen med ærfugldrif. Vegas skjærgård gir fantastiske opplevelser uansett vær. Vega er en unik plass til å dyrke flere interesser, da vi har flott natur og oppmerkede turstier. Kystnaturen er rammen omkring liv og virke. Vega har god barnehagedekning og det er både barne og ungdomsskole på øya.

For mer informasjon se www.visitvega.no.

Vega sogn har to kirkehus, Vega kirke og Ylvingen kapell som ligger på øya Ylvingen. Vega syke- og aldersheim betjenes av sognepresten regelmessig med andakter.

I 2005 var det 16 dåp, 20 konfirmanter. Det er ca 3-5 vielser pr. år og ca 20 gravferder.

Menigheten betjenes av kirkeverge, kirketjener og organist i deltidstillinger, samt at det er en frivillig klokkertjeneste.

Menigheten har utarbeidet dåpsopplæringsplan, har et diakoni utvalg og kirkemusikalsk utvalg. 4-åringene får Min kirkebok og 11-åringene får bibel. Det drives lørdagsskole. Menigheten er eier av Vega frivillighetssentral og medeier i Radio Vega. Vega menighetsblad gir ut 4 nummer i året.

Menigheten har kontorer i kommunehuset.

Med stillingen følger tjenestebolig som ligger på Gladstad like ved kommunehus og kirke.

Vi vil vektlegge personlig egnethet til stillingen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i lønnsnettet l.tr. 51-63. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer.

Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prostens i Sør-Helgeland på tlf. 75 00 95 50, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor - 75548550.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 08.09.06.

Se også Aetats nettsider samt www.kirken.no/sor-haalogaland.

Sør-Hålogaland bispedømme

Ledig nyopprettet stilling som kapellan i Ofoten prosti med særskilt tjenestested Narvik sokn.

Det er vedtatt nye tjenesteordninger for prestene i Ofoten prosti. Ordningen ble iverksatt fra 1.2.2006, og implementeringen av disse nye ordningene er nå i gang.

Narvik Kirkelige Fellestrådsområde omfatter soknene Bjerkvik, Narvik; Ankenes og Skjomen. Til sammen bor det ca 18600 innbyggere i byen Narvik, og av disse bor ca. 11500 i Narvik sokn. Soknet omfatter selve bykjernen samt Fagernes/Kvitsandøra syd for byen og Straumsnes/Hergot nord for byen.

Flere frikirkesamfunn er også representert i byen.

Narvik by ble grunnlagt i 1902, og har i alle år siden vært hovedutskipningshavna for malm fra malmfeltene til LKAB i Nord-Sverige. Narvik er i dag et transportsenter, og det satses på å utvikle de muligheter som ligger her. E-6 går gjennom Narvik. Der er jernbane-forbindelse med kontinentet gjennom Sverige. Buss går daglig til Fauske med togforbindelse videre sørover. Det er også daglige bussavganger til Tromsø og daglig hurtigbåtforbindelse til Svolve. Evenes flyplass ligger en drøy times biltur fra Narvik. I selve byen ligger Framneslia kortbaneflyplass med daglige avganger til Bodø. Mellomriksveien til

Kiruna ble åpnet i 1984. Det er også daglig bussavgang fra Narvik til Kiruna og stamrute-flyplassen der.

Byen har dessuten en rekke høyteknologiske arbeidsplasser, og Høyskolen i Narvik gir bl.a. utdanning på høyeste nivå innen dette feltet, og det er også sykepleierutdanning ved høyskolen. Narvik Sykehus er en del av Hålogaland- Sykehuset, og sykehuset er både en viktig trykghetsfaktor for byen samt en stor arbeidsplass.

Narvik ligger dessuten i en naturperle. Her er fjell og fjord og svært gode muligheter for aktiviteter både sommer og vinter. Byen har et av de beste slalom- og utforbakkene i landet samt Bjørn fjell med vidder og sportsanlegg. I Skjomen finnes også en flott golfbane.

Narvik er også kjent for et rikt kulturliv med kommunal musikk-skole og mange profesjonelle musikere.

I Narvik sokn ligger det fem barneskoler, to store ungdomsskoler. Barnehagetilbudet er godt utbygd. Samarbeidet mellom skole - kirke fungerer godt.

I soknet ligger det også 3 sykehjem - Bo- og servicesenter. Dessuten flere omsorgsboliger.

Siden 1997 har det vært Sykehus- og institusjonsprest i Narvik med ansvar for den prestelige betjening på sykehuset og sykehjemmene. Her er også byens prester med i et andaktssamarbeid, og i dette arbeidet vil også kapellanen ta del.

Narvik har også et godt tilbud når det gjelder videregående skoler.

Her kan det også nevnes det er gitt et tilbud til Høyskolen i Narvik når det gjelder studentpresttjenesten. Til nå har prostipresten vært med i omsorgsteamet på høyskolen, og han har vært tilstede på studentprestkontoret ca. 3 t. pr uke. Det er naturlig at denne oppgaven inngår i den nye kapellanstillingens ansvarsområde.

I Narvik sokn ligger byens smykke sentralt i Kirkeparken - Narvik kirke fra 1925. Den har 750 sitteplasser samt et førsteklasses orgel med 42 stemmer. I Narvik kirke er det gudstjenester alle søn- og helligdager. Fredskapellet som ligger ved innkjøringen til byen fra nord, ble bygget i 1956, og fungerer som byens gravkapell og krematorium. Kirken er også vigslet

til gudstjenstlig bruk, og her holdes noen gudstjenester i løpet av året. I Straumsnes-Hergot området nord for byen er det gudstjeneste en gang pr. måned i Hergot kapell fra 2004. Det holdes dessuten månedlige kveldsgudstjenester- Tomasmesser, Taize-gudstjenester m.m. - i Sjømannskirken. Til nå har prostipresten hatt ansvaret for dette gudstjenestetilbudet.

I påsken og tidlig høst holdes også gudstjenester i Bjørn fjell sportskapell, her er det også gode overnattingsmuligheter for familier eller mindre grupper.

Dette skulle vise at vi har mange flotte kirkebygg i soknet.

Når det gjelder kirkegårder, så ligger hovedkirkegården ved Fredskapellet. Dessuten er det en kirkegård på Hergot - her også med graver tilbake til rallartiden.

Ved Narvik kirke ligger Narvik Menighetshus fra 1976. Et menighetshus som rommer kontor for kirkestaben i soknet, kontor for prosten i Ofoten og prostipresten i Ofoten samt for Barne- og familiearbeideren i Normisjon. Bygget er godt tilrettelagt for forskjellige menighetsaktiviteter, og det leies også ut til lag og foreninger i byen.

Staben i Narvik sokn består nå av sokneprest, kapellan, administrativ leder, kateket, organist og kirketjener/ renholder - alle i hel stilling. Menighetsrådet, med støtte fra Narvik Kirkelige Fellesråd, finansierer en barne- og ungdomsarbeiderstilling i 75%.

Kirkegårdsarbeiderne har sitt arbeidssted på Fredskapellet. Kirkevergen i Narvik har kontorsted med sin stab på Narvik rådhus. Det arbeides for at kirkevergen med stab flyttes til Narvik Menighetshus.

Prosten gjør menighetstjeneste i Narvik etter nærmere avtale, og prostipresten vil også være til hjelp i Narvik når det ikke er avtalt tjenester ute i prostiet. Det er i gang arbeid med å legge til rette for et mer variert gudstjenesteliv i menigheten, og kapellanen vil få en viktig rolle i dette. Prestene har normalt alternerende tjenesteuker med kirkelige handlinger og for-deler gudstjenestene mellom seg.

Kateketen har, i samarbeid med kapellan, ansvar for gjennomføring av konfirmanntiden. Konfirmantforberedelsen foregår fra september til mai. Konfirmanttallet ligger på

ca. 80. Det er dessuten ungdomsklubb på menighetshuset og et Ten-sing kor. Det forventes at kapellanen skal gå inn i ungdomsarbeidet i soknet, samt delta i å samordne arbeid på dette området mellom soknene i Narvik.

Soknepresten vil ha sin oppmerksomhet rettet mer mot de voksne i menigheten. Dessuten har soknepresten sete i Narvik Menighetsråd med kapellanen som fast vikar.

Organisten driver Minores, barne- og ungdomskantoriet, Narvik Kirkekor og Narvik Kirkes Kammerkor. Det kirkemusikalske arbeidet i soknet drives godt, og korene er viktige støttespillere i gudstjenestearbeidet, og i kirkens kulturarbeid. Det arbeides med å få styrker organistressursen i soknet.

Dessuten drives det søndagsskole, barneklubb, trilletreff m.m. Det er også flere lag og foreninger i menigheten, og frivillige medarbeidere gjør en god innsats i forskjellige sammenhenger.

Samarbeidet mellom soknene i Narvik er godt, samtidig ser vi gode muligheter for å utvikle dette arbeidet. På prostiplan er det opprettet prostråd som tar seg av enkelte fellestilltak i prostiet. Alle ansatte samles regelmessig til fagdager. Dessuten er det også regelmessige prestemøter i prostiet.

Det økumeniske arbeidet fungerer også bra. Predikantringen har regelmessige møter, og vi har noen fellestilltak hvert år.

Det søkes da etter en kapellan som:

- søker en allsidig og utfordrende tjeneste
- som har en særlig motivasjon for å inkludere de unge
- som ønsker å arbeide i team både med tilsatte og frivillige medarbeidere
- som vil bidra til å utvikle et variert gudstjenesteliv
- som ønsker å styrke menighetens både kulturelle og diakonale profil

Tjenestebolig med boplikt ligger i Tunnelveien 9 i Narvik med korte avstander til kirke, skoler, Menighetshus m.m.

Huset er fra 1954. Det er en enebolig i to etasjer på om lag 200 kvm.

I første etasje er det entre, stue, kjøkken, TV-rom, hjemmekontor og bad. I andre etasje er det 4 soverom, bad og bod. Kjelleren inneholder vaskerom og tørkerom, kjellerstue,

boder m.m.

Boligen ble omfattende restaurert i 1986, og den er i god stand. Til boligen hører ca. 1,5 mål hage, terrasse og garasje.

Målformen i kirke og skole er bokmål. Vi vil legge vekt på personlig egnethet til stillingen.

Stillingen har Ofoten prosti som tjenstedistrikt. Dette innebærer at kapellanen kan bli pålagt av prosten å bistå med tjenester i prostiet.

Stillingen lønnes som kapellan, lønnstrinn 44-59. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til prosten i Ofoten, Ingvar Hindenes tlf: 76965840/1 mobltlf: 97775344, eller Sør-Hålogaland bispedømmekontor tlf. 75548550.

Søknad med CV, bekreftede vitnemål, attester og referanser sendes til:

Sør-Hålogaland bispedømmekontor, Tolder Holmersv. 11, 8003 Bodø, innen 01.09.06.

Se også Aetats nettsider.

MIKKELSMESSKONFERANSEN 2006:

- NOEN MÅ VÅKE

Hvordan gudstjenesten kan speile vårt ansvar for fred, rettferdighet og vern om skaperverket.

Konferanse med særlig fokus på forbruk og rettferd og på gudstjenestens diakonale dimensjon

Tid: 24.-26. september 2006

Sted: Erkebispegården i Trondheim

For nærmere informasjon om konferansen, se www.liturgisksenter.no, eller ta kontakt på tlf 73 53 91 20/21. eller e-post www.liturgisk.senter@kirken.no

Liturgisk skriftserie

For deg som vil holde deg faglig oppdatert på gudstjenestefronten

Som abonnement på Liturgisk skriftserie mottar du:

- Liturgisk årbok og meldingsbladet Lit-nytt
- Tilbud om ny litteratur innenfor feltene liturgikk, hymnologi og kirkemusikk

Siste utgivelser:

Liturgisk årbok 2005

Nådens morgenlys – middelaldersk Olavsliturgi i vår tid

Abonnement kr 200 pr/år. Studentpris kr 100. Ønsker du ytterligere informasjon eller å bli abonnent, ta kontakt med Liturgisk senter, tlf 73 53 91 20/21 eller e-post:

liturgisk.senter@kirken.no

LITURGISK SENTER – ERKEBISPEGÅRDEN

HÅLOGALANDSSYKEHUSET
HÅLOGALÁNDÐA BUOHCCEVISSU

Hålogalandssykehuset HF har følgende stilling ledig:

*Hålogalandssykehuset HF er et at seks helseforetak i Helse Nord RHF. Vi har hovedkontoret i Harstad og er lokalisert med somatisk virksomhet i Harstad, Narvik og Stokmarknes. Våre distriktpsikiatriske sentra er i Håkvik, Stokmarknes, Harstad, Straume i Bø, og på Andenes. Nordlandsklinikken og Nordnorsk Kompetansesenter * Rus er lokalisert i Narvik. Helseforetakets opptaksområde er ca 95 000 innbyggere. Foretaket har et samlet budsjett på vel 1,4 mrd kroner og totalt ca 1800 ansatte.*

NARVIK

Institusjons- og sykehusprest

Hålogalandssykehuset Narvik og
Narvik kommunes alders- og sykehjemsinstitusjoner

100% fast stilling – tiltredelse snarest.

Det er ledig stilling som institusjons- og sykehusprest i Narvik. Presten har 50% av sitt arbeidssted ved Hålogalandssykehuset Narvik og 50% ved de kommunale alders- og sykehjemsinstitusjonene i byen. Arbeidsoppgavene er sjelesorg og åndelige, eksistensielle samtaler, forkynnelse og gudstjeneste, krisehjelp, ritualer og kirkelige handlinger overfor pasienter og pårørende med ulike livssynsmessige/religiøs bakgrunn, veiledning og undervisning for personalet, og deltagelse i tverrfaglig team.

Sykehuspresten har et nært samarbeid med prostene i Ofoten og prestene i Narvik. Sykehuspresten inngår også i vakttelefonturnusen i Ofoten, og prestene i Narvik dekker sykehuset i sykehusprestens fravær.

Prestestillingen er organisert under medisinsk fagavdeling i Hålogalandssykehuset, men fra og med 1. januar vil sykehusene i Narvik og Harstad bli lagt inn under Universitetssykehuset i Nord-Norge. Dette foretaket vil da ha 4,5 sykehuspreststillinger.

Kvalifikasjoner som ved tilsetting i Den norske kirke.

Det legges vekt på pastoral-klinisk utdanning eller annen relevant kompetanse, gode samarbeidsevner, personlig egnethet og erfaring.

Lønn etter avtale.

Sykehuset er behjelpelig med å skaffe bolig og barnehageplass.

Nærmere opplysninger ved henvendelse til institusjons- og sykehusprest Johannes Høyvik, tlf. 76 96 80 12 eller prost Ingvar Hindenes, tlf. 76 96 58 41, ingvar.hindenes@o2i.net

På www.hhf.no og www.jobbnor.no finnes fullstendig utlysningstekst samt elektronisk søknadsskjema, som vi oppfordrer til å bruke.

Dersom du velger å søke pr. post, sendes søknaden til Hålogalandssykehuset Narvik, Personalseksjonen, Postboks 273, 8504 Narvik. Kopi av vitnemål og attester returneres ikke etter behandling av søknadene.

Vennligst oppgi minst to referanser.

Søknadsfrist: 1. september 2006.

Rikshospitalet – Radiumhospitalet HF

0027 OSLO. Sentralbord 23 07 00 00

Sykehusprest

100 % fast stilling

Kreftklinikken, Montebello

Prestens hovedarbeidsoppgaver er sjelesorg, samtaler med pasienter som er rammet av kreft og deres pårørende. Veiledning og undervisning av ansatte, krisehåndtering og kirkelige handlinger. I tjenesten inngår det en generell beredskapsordning. Prestene er også bedriftsprester og har ansvar for oppfølging av ansatte ved behov.

Referansenr: 15522820

Søknadsfrist: 25.08.2006

Vi benytter elektronisk søknadsbehandlingssystem. Se fullstendig utlysningstekst på: www.rikshospitalet.no og/eller www.radiumhospitalet.no

Rikshospitalet-Radiumhospitalet HF er et høyspesialisert universitetssykehus med 7500 ansatte. Sykehusets hovedoppgaver er pasientbehandling, forskning, undervisning og rådgivning. Rikshospitalet-Radiumhospitalet er regionsykehus for Helse Sør og har landsdekkende funksjoner innen flere disipliner. Som følge av fusjonen som fant sted 1.1.05 er sykehuset inne i en spennende omstillingprosess med nye organisatoriske løsninger.

CICERO ab

www.rikshospitalet.no • www.radiumhospitalet.no

UTLYSNING PKU – KURS HØSTEN 2007

Den norske kirkes presteforening arrangerer i samarbeid med godkjente kurssteder

PASTORAL - KLINISK UTDANNING, 11 UKER HØSTEN 2007.

Utdanningen retter seg spesielt mot prester og diakoner, men også andre kirkelige medarbeidere kan søke. Formålet er pastoral fordypning rettet mot sjelesorgfaglig kunnskaps- og ferdighetstilegnelse. Programmet tilsikter balanse mellom praktisk, prosessmessig og teoretisk læring, med refleksjon og veiledning, individuelt og i gruppe som sentrale elementer.

Vi anbefaler at det søkes om permisjon i 12 uker.

INSTITUTT FOR SJELESORG, MODUM BAD**10. SEPTEMBER - 23. NOVEMBER 2007**

Praksissted: Modum Bad, Klinikken og Institutt for Sjelesorg
 Kursleder: Sykehusprest Inger Ma Bjønnes, godkjent veileder i PKU
 Bolig: Rimelig hybel på stedet
 Adresse: Institutt for Sjelesorg, Modum Bad, 3370 Vikersund
 For mer informasjon: Inger Ma Bjønnes, tel 32 74 97 00
 E-post: ingerma.bjoennes@modum-bad.no

LOVISENBERG DIAKONALE SYKEHUS, OSLO**10. SEPTEMBER – 23. NOVEMBER 2007**

Kursleder: Sykehusprest Hilde Unsvåg, godkjent veilederkandidat i PKU, under veiledning av Kirsti Mosvold, godkjent veileder i PKU.
 Bolig: Rimelig hybel på stedet
 Adresse: LDS, 0440 OSLO
 For mer informasjon: Kirsti Mosvold, tlf. 23 22 50 00. E-post: kirsti.mosvold@lds.no

FOR ALLE KURS GJELDER:

Søknadsfrist: 15. september 2006. Søknad sendes tjenestevei til Presteforeningen.
 Kursavgift: kr. 12 000.- pluss evt. hybel.
 Gebyr: kr. 1 000.- til Presteforeningen for ikke-medlemmer.

Det vil bli gitt studiepoeng. For prester inngår PKU som element 1 og 2 i SPP-programmet.

Godkjent søknadsskjema kan lastes ned fra Presteforeningens hjemmeside www.prest.no, og nærmere informasjon fås ved henvendelse direkte til utdanningsstedene eller til Presteforeningen v/ Ragna Dahlen, tlf. 23 08 16 04 eller dahlen@prest.no.

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO
Red. sekr.: Eyolf Berg
Tlf. 91 17 65 37
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Bjørn Gjelsvik,
Bok & Media AS, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.
e-post: bjorn.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 6 annonsemoduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms

ISSN 0332-5431

